

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 7916

Simbătă 14 decembrie 1968

8 PAGINI — 40 BANI

Adunarea generală a compozitorilor și muzicologilor

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Vineri la amiază a avut loc, în sala mică a Palatului Republicii, încheierea lucrărilor Adunării generale a compozitorilor și muzicologilor din Republica Socialistă România.

La sositrea în sală, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Janos Fazekas, Stefan Voitec, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Gheorghe Stoica, au fost salutați cu puternice și îndelungi aplauze. La sedința de închidere au fost, de asemenea, prezenți, membri ai C.C. al P.C.R., miniștri, reprezentanți ai conducerei unor instituții centrale și organizații obștești, conducători ai altor uniuni de creație, oameni de cultură și artă.

Președintele Uniunii Compozitorilor, Ion Dumitrescu, a salutat cu căldură prezența, în mijlocul muzicienilor, a conducătorilor de partid și de stat.

A luat cuvântul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat.

Cuvântarea a fost subliniată de asistență în prelungite rinduri, prin vii și repetate aplauze.

Mulțumind pentru frumoasele cuvinte adresate Adunării generale a compozitorilor și muzicologilor, președintele Uniunii a arătat că, în acest prag de nouă etanșă în munca muzicienilor, cuvintele născute din suflet, rostite cu atâta căldură, înțelegere și competență, sînt noi îndemnuri, noi linii de direcție care vor călăuzi activitatea de creație a Uniunii Compozitorilor.

În dimineața zilei de vineri au fost anunțate Adunării generale rezultatele alegerii, prin vot secret, a noului Comitet de conducere al Uniunii Compozitorilor, alcătuit din 41 de membri, și a Comisiei de revizie.

În hotărârile aprobate de Adunarea Generală a compozitorilor și muzicologilor se apreciază că muzica românească contemporană se distinge prin înflorirea jăru precedentă a diferitelor genuri, stiluri, modalități de creație, prin afirmarea deplină a talentelor aparținând tuturor generațiilor, prin perfecționarea continuă a măiestriei artistice.

Aceste rezultate — se arată în hotărârile Adunării — au fost posibile datorită condițiilor create de partid și de stat pentru dezvoltarea liberă a personalității umane, pentru realizarea comunității spirituale dintre artiști și națiunea careia îi aparține. Subliniind puternic rezonanța social-politică și educațiv-patrio-

(Continuare în pag. a IV-a)

Stimați tovarăși,

Adunarea Generală a compozitorilor și muzicologilor din România constituie un moment de seamă în viața cultural-artistică a patriei noastre. Cu acest prilej doresc să vă adresez tuturor un cald salut din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri. (vii aplauze).

Dezbaterea în acest cadru larg, într-un spirit exigent și constructiv, a problemelor esențiale ale creației și criticii muzicale, a activității de difuzare a muzicii, a muncii Uniunii Compozitorilor, bogatul schimb de idei și de experiențe care a avut loc aici vor exercita, fără îndoială, o înflorire pozitivă asupra dezvoltării artei noastre muzicale — artă care găsește un tot mai profund ecou în rîndurile cercurilor largi ale iubitorilor de frumos din țara noastră.

După cite am fost informat, în cursul dezbaterilor s-au evidențiat rezultatele bune obținute în ultimii ani și, în același timp, s-au adus o serie de critici — se pare că în cea mai mare parte îndreptate — referitoare la unele neajunsuri, atât în ce privește creația muzicală propriu-zisă, cât și activitatea conducerii Uniunii. Fără îndoială că problemele ridicate, propunerile și criticile făcute de participanții la discuții vor trebui studiate cu atenție și spirit de răspundere de noua conducere a Uniunii Compozitorilor, de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și de celelalte instituții culturale-artistice, astfel încît ele să-și găsească o cit mai judicioasă și rapidă soluționare. În interesul propășirii continue a artei muzicale din țara noastră. Chiar dacă despre unele instituții nu s-au făcut referiri directe, sau, din anumite considerente, s-a omis nominalizarea lor în criticile exprimate aici, consider suficient că aceste instituții au fost, într-o formă sau alta, vizate, pentru că și ele sînt trase de toate concluziile și învățămintele necesare și să acționeze în direcția îmbunătățirii muncii lor.

Aș vrea să subliniez în mod deosebit caracterul principal al dezbaterilor, care au prilejuit afirmarea pozitivelor filozofice materialist-dialectice pe care se situează compozitorii și muzicologii din țara noastră, exprimarea limpede a voinței lor de a fi o artă închinată cauzei desăvîșirii socialismului, o artă care să contribuie la făurirea omului nou al societății noastre socialiste. (vii aplauze). Se poate spune că Adunarea Generală a constituit o vie ilustrare a atașamentului și adevinții creatorilor noștri de muzică, a tuturor

muzicologilor, la idealurile nobile ale socialismului, la politica internă și externă a partidului, o manifestare puternică a dorinței și hotărîrii acestui important detașament al intelectualității românești de a-și aduce contribuția, împreună cu toți oamenii de artă și cultură, cu întregul popor, la împlinirea programului de înflorire materială și spirituală a patriei noastre socialiste. (aplaude îndelungate).

Partidul și guvernul dau o înaltă apreciere bogatei și rodnicei activități desfășurate de compozitorii și muzicologii din țara noastră — români, maghiari, germani și de alte naționalități — valorosului lor aport la dezvoltarea noii noastre culturi, la înțelegerea viații artistice a României socialiste. Am convins, gata că și în viitor veți răspunde cu cinste cerințelor poporului nostru, intereselor construcției socialiste. (aplaude puternice).

Stimați tovarăși,

Adunarea Generală a compozitorilor și muzicologilor are loc într-un climat de profundă efervescență social-politică, de muncă intensă și de înaltă activitate pentru realizarea programului de desăvîșire a construcției socialiste elaborat de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a partidului. Transpunerea în viață a măsurilor adoptate de partid și de statul nostru socialist pentru punerea tot mai largă în valoare a potențialului uman și material al țării, a superiorității orînduirii noastre socialiste, asigură rezultate tot mai bune în toate domeniile de activitate, intensificarea producției industriale și agricole, a creației cultural-științifice, ridicarea nivelului de trai al populației. În societatea noastră se desfășoară un intens proces de perfecționare a relațiilor de producție și a raporturilor dintre oameni, de adîncire a democrației socialiste, de promovare susținută a normelor de echitate și justiție socială — care stimulează și dezvoltă puternic valențele creatoare ale întregului nostru popor, afirmarea multilaterală a personalității umane. Politica marxist-leninistă a partidului, înfăptuită cu perseverență și elan patriotic de toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, unește tot mai strîns forțele societății, întărește necontenit unitatea moral-politică a poporului — temelia trairnică, de neclintit, a României socialiste. (aplaude puternice).

Societatea pe care o edificăm are drept țel suprem slujirea omului, realizarea celor mai înalte aspi-

rații ale întregului popor. Ea își îndreaptă eforturile spre asigurarea atît a unei înalte civilizații materiale, cît și a unei bogate vieți spirituale pentru toți cetățenii țării noastre. Societatea socialistă nu reduce omul la rolul de forță de producție — ci vede în el beneficiarul tuturor valorilor științifice și culturale produse de-a lungul timpurilor, factorul suprem al societății care, pentru a-și îndeplini marea misiune ce-i revine în transformarea lumii, are nevoie să-și lărgască continuu orizontul, să-și ridice nivelul de conștiință, să-și perfecționeze caracterul, personalitatea. Societatea noastră socialistă a desfășurat și desfășoară o intensă activitate în vederea lichidării efectelor îndelungatei perioade de exploatare și asuprire la care a fost osîdit în trecut omul muncii, considerat de clasele exploatare drept simplu instrument de muncă, sursă de profit; ea asigură condițiile necesare pentru ca masele muncitoare, întregul popor să se bucure de cuceririle științei și artei, să-și poată cultiva talentele și înclinațiile, să-și poată manifesta din plin virtuțile spirituale.

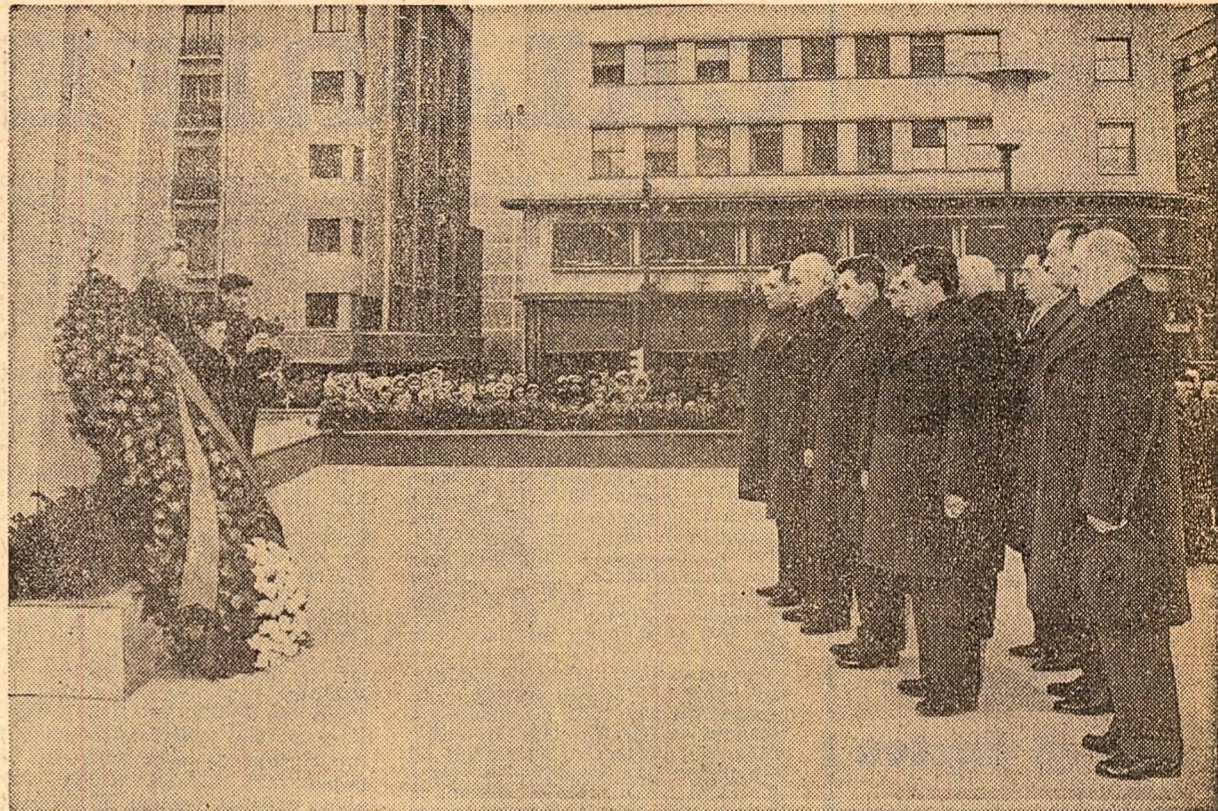
Țara noastră se mîndrește cu un bogat și valoros tezaur de creație muzicală, făurită de-a lungul secolelor de marea artist popular anonim, care dă glas — cu o expresivitate ce relevă talentul și geniul artistic remarcabil al poporului nostru — spiritualității noastre naționale, nobilei și profundului sufletesc a oamenilor care au trăit, au luptat și au muncit pe aceste meleaguri.

Minunata noastră comoară de balade, doine, hore, cîntece corale și instrumentale, în care palpita deosebit de emoționant aspirațiile, idealurile de veacuri și particularitățile morale ale poporului român, precum și gama largă de lucrări muzicale folclorice create în zilele noastre, exprimînd împlinirile și năzuințele maselor stăpînite pe destinul lor, constituie un patrimoniu artistic de neprețuit, a cărui faimă a trecut de mult hotarele țării. El oferă un nesecat izvor de inspirație artistică pentru compozitori, un zăcămint nealterat de sensibilitate creatoare, în stare să imprime muzicii noastre contemporane un autentic specific național, prospețime, vigoare și originalitate. Fără îndoială, creatorii muzicali din țara noastră vor ști să dea expresie acestui specific, făcînd să triumfe și să se dezvolte și mai mult talentul și arta poporului român. (vii aplauze).

Este cunoscut că, în fiecare epocă, marea artă reflectă imperativurile vieții sociale, idealurile

(Continuare în pag. a III-a)

Depuneri de coroane cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la eroicele lupte muncitorești din decembrie 1918

În semn de omagiu adus eroilor proletariatului care, acum 50 de ani, s-au ridicat împotriva exploatarei și asupririi capitaliste, înscriind o pagină de glorie în istoria poporului nostru, vineri dimineața, într-un cadru solemn, au fost depuse coroane de flori la placa comemorativă din Piața fostului Teatru Național, pe locul unde s-a petrecut masacrul pus la cale de regimul burghez-moșieresc, la 13 decembrie 1918.

La solemnitate au luat parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Paul Niculescu-Mizil, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Vasile Vilcu, Stefan Voitec, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Constantin Pirvulescu.

Erau prezenți membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai organizațiilor obștești, vechi militanți ai mișcării muncitorești, muncitori tipografi, participanți la evenimentele din 13 decembrie 1918, delegați ai oamenilor muncii din întreprinderile poligrafice și din alte întreprinderi și instituții bucureștene, pionieri.

În sunetele imnului eroilor, la placa comemorativă pe care e înscris cu litere de aur: „Glorie eternă eroilor și martirilor care au căzut în lupta pentru libertatea și bunăstarea poporului muncitor” au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri.

uniți Generala a Sindicatelor, C.C. al U.T.C. și Consiliului U.A.S.R., Centralei Industriale U.A.S.R. și unor mari întreprinderi poligrafice din Capitală.

După depunerea coroanelor, cei prezenți au păstrat un moment de reculegere.

De o parte și alta a plăcii comemorative, au făcut de gardă veterani ai luptelor muncitorești din decembrie 1918 și pionieri.

După încheierea solemnității, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat s-au întreținut cu participanții la demonstrația muncitorească de acum 50 de ani, din piața fostului Teatru Național.

(Agerpres)

Reluarea lucrărilor în plinul Marii Adunări Naționale

Biroul Marii Adunări Naționale a stabilit ca lucrările în ședințe plene ale sesiunii actuale a Marii Adunări Naționale să fie reluate miercuri, 18 decembrie 1968, la ora 10 dimineața.

Dejun oferit de Comitetul Central al Partidului Comunist Român și de Consiliul de Miniștri

Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri au oferit vineri un dejun în sala de marmură a Casei centrale a armatei, cu prilejul Adunării generale a compozitorilor și muzicologilor.

Au luat parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popa,

Dumitru Popescu, membri ai C.C. al P.C.R., miniștri, reprezentanți ai vieții noastre culturale și artistice.

În timpul dejunului tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, a rostit un toast în cadrul căruia a adresat un îndemn compozitorilor de a crea noi lucrări și mai valoroase, cît mai accesibile publicului larg, care să corespundă spiritului vremurilor noastre, să îmbogățească cultura muzicală a patriei.

Compozitorii Ion Dumitrescu, Zeno Vancea și Dumitru Eremia au asigurat conducerea de partid și de stat, în toasturile lor, că muzicienii din țara noastră vor servi cu tot talentul și toată capacitatea lor munca de construire a socialismului în patria noastră, vor depune toate eforturile pentru ridicarea artei și culturii socialiste pe trepte tot mai înalte, răspunzînd astfel grijii permanente pe care partidul o acordă slujitorilor artei.

(Agerpres)

Sentimentul timpului

De două săptămîni, o imagine îmi stăruie pe retină; obstinată, copleșindu-mă refuzul pară să se desprindă, gravată acolo pentru totdeauna. Este una dintre acelea cu care viața nu este prea darnică una dintre imagini rare, prea rare, deci încărcată de preț, cu care te întîlnești doar o dată la cîteva ani; ea are darul să-ți transforme o idee sau o trăire mentală esențială, un ghid apropiat, un gând ce te urmărește de ani, într-o trăire, pur și simplu; un soc, o vibrație profundă și ideea a căpătat dimensiuni plastice, s-a identificat cu tine pentru totdeauna.

Scriu aceste rînduri ca mulțumire și ca omagiu pentru un om pe care nu-l cunosc, al cărui nume nu am reușit să-l aflu și pe care îl consider un mare artist. „Eram în Muzeul de arheologie al orașului Piatra Neamț. Prin negurile dinaintea istoriei cheva tădase o poartă, pătrunsesem acolo și eram printre oameni de acum multe mii de ani. Le priveam unelte și vasele, untele unelte și untele vase, gîndeam la muntii și văile din împrejurimi străbătute de ei și mai cu seamă mă

George-Radu CHIROVICI

(Continuare în pag. a II-a)

Telegramă

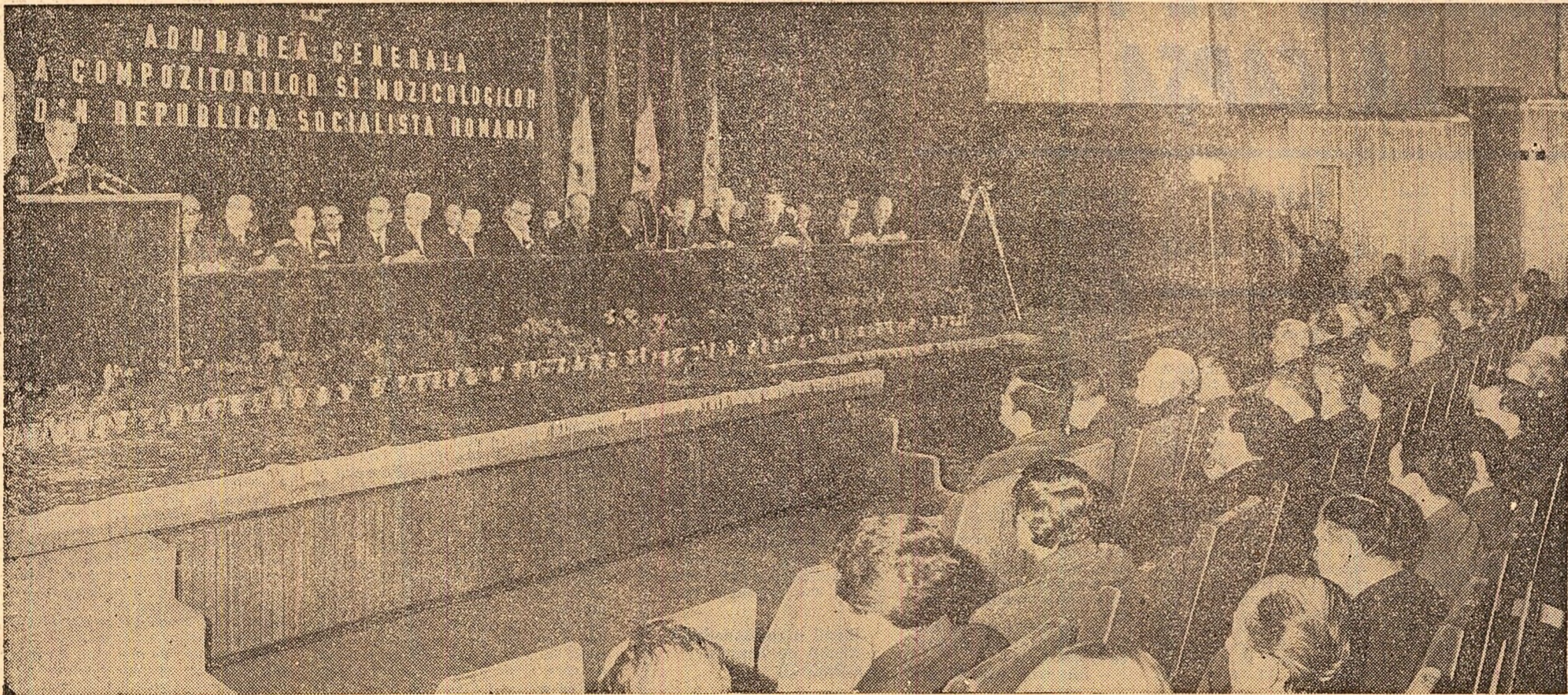
Excelenței Sale
Domnul NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Vă transmit, Excelență, mulțumirile mele cele mai călduroase pentru amabilul dumneavoastră mesaj de felicitări trimis cu prilejul sărbătorii naționale a Finlandei.

URHO KEKKONEN
Președintele Republicii Finlanda

În timpul lucrărilor adunării

(Foto: Gh. Vinilă)

FAPTUL DIVERS

Cinegetică

De la Asociația generală a vîntătorilor și pescarilor sportivi aflăm acum în plin sezon de vîntătoare, că după evaluările făcute, în fondurile de vîntătoare se găsesc 870 000 teperi, 50 000 fazani, 8 000 mistreți, 10 200 cerbi, 120 000 câprioare, 1 800 urși (cifra nu include venitul din rezervațiile în care se urmărește repopularea unor zone, ocrotirea unor specii etc.). Prin urmare, o garanție că oom avea un bogat în vînat, vîntători și... povești vîntătoare. La capitulul rezultate, consemnăm faptul că vîntătorii din județul Ifov sînt frustrați. În ultimele 15 zile au căzut în vînat vîntătorii 3 400 teperi și vîntătoare și export și... vor popula platurile unor fîri deficite la acest capitol. Cîți despre trecerile împușcați se spun atîtea...

Bucureștea-nul și cartea

Mereu grăbit, arareori dispus să-și sacrifice timpul bucurându-se de timp liber, în fiecare zi, prieteni unde vizite în librării. Un sondaj efectuat în câteva librării din Capitală ne-a dat posibilitatea să constatăm că zilnic se perindă prin fiecare dintre ele, în medie, între 1 500 și 2 000 de cumpărători. Numai în ziua de 10 decembrie s-au vîndut, la cele 7 librării din Capitală, cărți în valoare de 420 000 lei. Raportind suma la prețul mediu al unei cărți — 10 lei — reiese că într-o singură zi patru bucureșteni au cumpărat cărți în valoare de 42 000 lei. (Anual fiecare locuitor al Capitalei cumpără 12 volume). Nu e rău!

Plecat-au zece din...

Vasilați

Conducător auto la cooperativa agricolă Vasilați (Ifov) Constantin Anton și-a descoperit subit călărie care, după opiniile sa, urma să-l ducă la mare. Și la orele 16,30, optamionul cu nr. 21-IF-1814 era... în cursă. Viteza? Maximă! În plus, asul de la volan luase cu sine și o asistentă de mîini și 9 persoane. Singurele care n-au fost luate nici măcar în seamă cu zece regulile de circulație. Așa s-a făcut că la o curbă, în comuna Sîrb, dumnezăuul soferului, ne mai stăpînindu-l, a lăsat de pe șosea și a intrat... în stîlp. Din fericire, cei 9 pasageri s-au ales doar cu sperieturi. Dar el (soferul) cu s-a ales?

Autorizația d-stră?

Recent, însoțit de reprezentanți din Inspectoratul comercial a municipiului București, am avut o vizită în piața „Ilie Pintilie”. Dintre multe constatări consemnăm: Printre cele ce defaciazic se găsesc produse agroalimentare se găsesc foarte mulți cetățeni care nu posedă certificatul de producător pentru mărfurile oferite spre vânzare. Nu-i de mirare că tocmai la aceștia preturile îngrășează diferent sensibil mai mari față de ceea ce prevede mercurialul. Se pare că „negustorii” aceștia și-au făcut un obicei din a specula cumpărătorii. O afluență deosebită de asemenea vînzători (a se citi speculanți) cunosc tarabele la care se vînd păsări vii, ceapă, fasole, cereale. Oare nu se pot strîni asemenea obiceiuri? Că, sînt domniul, piața cunoaște un flux intens de administraționi, taxatori, incensatori și alte asemenea funcții. Prevederile legale n-or fi avînd „trecere” pe piață? Fac-te-le loc!

S. O. S. către chimie

Chimiștii de la Combinatul de cauciu sintetic de pe Valea Trotușului se află într-o situație alarmantă. De la 24 noiembrie n-au mai primit benzene — materie primă pentru fabricarea fenolului și cauciucului. Au consumat și stocurile intermediare. Întreprinderea de transporturi produse petroliere din Ploiești, care trebuie să le asigure benzenul, a blocat cisternele cu alte produse, lăsînd combinatul să aștepte. Și așteptă. Instalațiile respective nu pot funcționa. Este în pericol realizarea planului de producție. Cu toate intervențiile la ministerul de resort, treburile nu s-au urmat. Pînă la această dată restanța se ridică la 2 000 tone de benzen.

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARIȚA și Gheorghe POPESCU cu sprijinul corespondenților „Scînteii”

PE MARGINEA UNOR SCRISORI PROMISIUNILE NU ÎNCĂLZESC CALORIFERELE

Sistem în zilele cînd gerul muscă necruștat și sălciții din plin instalațiile de încălzire a locuințelor. Acestea însă, în multe locuri — după cum relevă și o parte din scrisorile sose la redacție — tocmai acum s-au pomenit, provocînd stăgînarea mercurului cîte cîtele normale.

„În cartierul Drumul Taberilor din Capitală — ne scriu mai mulți locuitori — în apartamentele din blocurile O.D. 5, P. 10, P. 11 și P. 12, temperatura este de circa 15°-16°. Am sesizat de nenumărate ori Întreprinderea de administrație locativă de acest lucru, dar constatăm că practica nu se întreprinde nici o măsură pentru a nu se încălzi încălzirea necesară. I.A.L.-ul nu vine pe I.D.G.B., care nu-și respectă obligațiile asumate prin contract, iar I.D.G.B.-ul cînd se decide, în sfîrșit, să răspundă sesizărilor îndreptățite ale cetățenilor, face acest lucru doar de ochii lumii!”

În cartierul Militar, vecin cu Drumul Taberilor — aceeași situație: „Aproape întreaga lună octombrie am tremurat de frig. În timpul nopții nu putem că disperești sistemului de termoficare n-au băgat încă de seamă că a venit sezonul rece și sperăm că în luna noiembrie vor îndrepta situația și nu vom avea să cădem în termostatura Grozăveștilor ne asigură mereu că situația se va îndrepta. Ei ar trebui să steie însă că acum, în plină iarnă, nu nu avem nevoie de promisiuni (și nici nu plătim așa ceva), ci de căldură!”

Care sînt cauzele unor asemenea situații cu totul anormale? Așa cum rezultă dintr-o serie de sesizări, lipsa de căldură se resimte în special în numeroase blocuri noi date de curînd în folosință, ceea ce atestă că predarea lor „la cheie” s-a făcut doar... în procesele verbale! Într-adevăr, pe multe sanitare conținute în practica — atît de mult și pe drept criticată — a dării în folosință a locuințelor fără ca acestea să aibă asigurată toate dotările edilitare corespunzătoare și, în primul rînd, cele ce le asigură încălzirea. În februarie, încă o dată locatarii sînt puși în situația de a suporta consecințele vechilor practici ale întreprinderilor de construcții care nu numai că nu sînt penalizate pentru astfel de deficiențe, ci se bucură chiar de anumite beneficii de pe urma lor! Încă din luna august, în blocurile E 1, E 2, E 3 și E 4 din zona de nord a orașului Pitești s-au mutat cîteva sute de familii. În ciuda acestui fapt însă — după cum semnalază locatarii I. Nedeleseu, A. Ilexandru Popa, I. Cluzeu și Nicolae Dumitrescu — nici în prezent nu au fost date în funcțiune instalațiile de încălzire și de iluminat! „Deși sîntem în luna decembrie, construcția (Grupul 805 București) și beneficiarii (I.G.O. Pitești) nu au căzut de acord să pună în funcțiune instalația de căldură. Din cauza frigului, pînă și peritii de la etaje au început să prîndă igrăzie și muceci, înțînăzindu-se să-și ia Nistea oameni cit de cit gospodari și constienți de răspunderea pe care și-au asumat-o, predînd locuințele în astfel de condiții, ar fi căutat ca, măcar după aceea, să pună în funcțiune la muncă. Cum să ne explicăm însă trîgînărea unor asemenea lucrări pînă în toată iernă?”

Întrebarea vizează, desigur, o intervenție promptă pentru înlăturarea acestor anomalii și sancționarea tuturor celor ce și-au permis să împingă indolența atît de departe.

O altă cauză a deficiențelor survenite în asigurarea căldurii în unele locuințe este lezată de organi-

zarea necorespunzătoare a aprovizionării cu combustibil. Așa se petrec lucrurile, de pildă, în noul oraș mîier Bîlan, din județul Cluj, sau la Tr. Severin. În ambele localități stocurile de combustibil pentru încălzirea blocurilor de locuințe și chiar a unităților sociale-culturale s-au terminat, iar altele în loc soseau cu mare greutate.

Din mai multe scrisori se desprinde și un alt aspect care pune în evidență și mai pregnant inadmisibila lipsă de interes a unor edilii față de locatarii.

În majoritatea cazurilor defecțiunile survenite și semnalate treptate și circuite ale rețelilor de încălzire nu au apărut de loc prin surprindere. Ele au un stagiul de „vechime” desu-l de îndelungat, cunoscut o evoluție ciclică în fiecare iarnă, și totuși remediu eficace împotriva lor intrînză. „Cele ce ne-am propus să relatăm de data aceasta — ne scrie Al. Parăpan în numele unui grup de locatarii din Brăila, str. Galați, blocul 12 — sînt semnalate în număr mare rîndurile organelor locale, dar din păcate fără nici un rezultat. Pe scurt, vrem să spunem că locum în acest bloc de 4 ani de zile, dar nici acum instalația de încălzire centrală încă nu funcționează cum trebuie. De fiecare dată, problema căldurii ne-o „rezolvă”, în ultimă instanță, tot iarna care trece, iar defecțiunile instalației rămîn. Avem calorifere care nu au funcționat de cînd au fost instalate, nefîndu-le deloc alt rol decît acela că strîci aspectul interior al camerelor! În aceeași situație se află și blocurile 10 și 11. Pur și simplu, nu stim cîl și ne mai adresăm pentru „dezgheta” aceste instalații care de alita vreme se încăpătîneză să rămîni reci!”

Un alt caz tipic de indolență, lipsă de grijă pentru a se asigura locatarii condiții optime de locuit, pe măsura eforturilor materiale făcute în această direcție de către stat, ne este

semnalat de către Rada Cliprian din orașul Moldova Veche, județul Caraș-Severin. Orașul nou din Moldova Veche — ne scrie el — numără peste 20 blocuri date în folosință, primele din acestea avînd o „vîrstă” de aproape 4 ani. Pentru încălzirea lor a fost construită o centrală termică de mare capacitate și putere calorică (cu 4 cazane). Exploatarea ei se face de către Întreprinderea mîieră Moldova Nouă. În iarna anul trecut, cele două cazane puse în funcțiune au mers blîndor. Cînd a venit primăvara și nu a mai fost nevoie de căldura aceasta „artificială”, cazanele au fost oprite și ușile centralei au fost închise. Pe la jumătatea lunii octombrie a.c. s-a dat drumul la cazanele din nou, dar s-a constatat că, la blocuri, nu ajunge căldura. Tevile de ramificație de la cazan (în număr de aproape 2 000) sînt înfundate, fiind pietrificate din cauza apei impurificate. Aceste tevi trebuie scoase și curățate, operațiune care este în curs de executare. De o lună și jumătate locatarii orașului nou din Moldova Veche se „încălzesc” cu promisiunile organelor locale și ale conducătorilor Întreprinderii mîieră Moldova Nouă.

Asigurarea căldurii în locuințe este o obligație esențială și necondiționată din partea întreprinderilor și serviciilor de resort ale consiliilor populare orașenești și municipale. Este de la sine înțeles că în momentul de față, prețindînd unde au apărut defecțiuni în încălzirea locuințelor, trebuie să se acționeze rapid pentru înlăturarea lor, precum și pentru prevenirea apariției altora asemănătoare. Totodată cîl vinovații de încălzirea unei atît de importante îndatoriri față de locatarii este necesar să fie trase la răspundere cu toată fermitatea, aceasta fiind o condiție obligatorie a înținerii ordinii în acest sector gospodăresc.

D. TRCOB

STOFE FINE

Catodul de mostre al întreprinderii „Libertatea” din Sibiu este un bogat evantai de stofe fine în colorul clasic și modern, numai din lînă sau țesături supralastiche în amestec cu albe fibre. Stofele sibiene sînt destinate confecțiilor pentru bărbați, femei și adolescenți.

Fabrica, cu o veche și prețioasă experiență acumulată de mai multe generații de tescuși țesători, a făcut în ultima vreme progrese în dezvoltarea și sistematizarea sa. Utilajelor de mică productivitate le-a luat locul războace automate de țesut lînă. Cu ele se realizează o producție dublă. Fabrica produce acum un sortiment diversificat de stofe fine, de calitate, într-o gamă largă de culori, rezistente, cu un coeficient scăzut de șifonabilitate și de contracție. Iată motivul pentru care stofele realizate la Sibiu sînt mult solicitate în țară și peste hotare.

„Luna cadourilor”... și pentru copii

În tradiționala lună a cadourilor de sfîrșit de an, magazinele defac și o bogată gamă de păpuși, jocuri și jucării. Din magazinele specializate pot fi procurate păpuși din material plastic, inescapabile și lavabile, îmbrăcate elegant, ingenioase jucării mecanizate — autorachete, autocare, automobile — în culori vii și cu desene atractive — și alte jocuri instructive menite să dezvolte îndemnarea și fantezia. Diascopul din material plastic, practic și ușor de minuit, alături de un bogat sortiment de diamele alb-negru și color, cu o tematică largă și, de asemenea, la dispoziția celor interesați.

Jocurile din carton poligrafiat, spîrîte pe hîrtie de calitate, cu o tematică variată ca Harap Alb, Animalele din continent, Cine știe poezie, Scriitorii clasici români, Joc fotbal etc., au multiple variante și posibilități de joc și pot fi folosite atît de un singur copil cît și pentru jocul colectiv.

DE CE-L CHEAMA DESTINUL PE PUSI LA CAPȘA

vezî-ți de treabă, — l-a certat Destinul. — Să stau în banca mea? Dragul meu Destin, n-ai putea să te duci dumneața dracului și să mă lasi în pace? Jignit, Destinul lui Pusi Dezideriu nu s-a mîntă-mestecat în viața lui par-

mă chema cu atîta insistență Capsa încă din fașă? se întrebă el și chiar în acel moment auzi, în masa vecină, o discuție care-l captivă atenția. La masa vecină erau două fete. Una cu mini-jup, dar cu ochii negri, cealaltă, tot în mini-jup, dar cu palton de u-

foleton de Nicuță TĂNASE

ticulară. Și astfel, Pusi Dezideriu, eliberat de Destin, răufăcî urasat. Ca maistrul, începe să-și facă de cap. Absentează, produce stricăciuni pe sanitar, pierde de materiale și e dat afară.

Isi încearcă norocul pe la diferite sanitare din Sibiu, Sebeș, Alba... În anul 1965, pentru daune în avutal obteose, este condamnat la cinci luni închisoare corecțională. Execută pedeapsa și se angajează la sanitarul 503 din Sibiu ca gestionar de materiale (I). Mai face și sicut o deplădare, e condamnat la doi ani închisoare, și datorită unei gratieri scapă mai ușor. Se angajează la alt sanitar. Se însoară, are un copil, iar pe urmă o altă deplădare. Fuge. Îl cheama Bucureștii. Îl cheama Capsa mai visat. Întră la Capsa, trase în piept, în amîndouă plămîni, nerul curat de cafeana, comandînd un coniac mare și o cafea mică... De ce

fete probabil că s-au mîrțat între timp cu niste grade mai superioare, pentru că n-au mai venit la înfîinire.

„Să mă fac ofiter de pomier”, și-l-a zis Dezideriu. Și prin fata „Romarete” a acostat-o pe Ana Elisabeta V., absolventă a liceului din Iași, venită la București pentru niste examene, dar la care plicase. Invitată la o cofetărie de Pusi, fata a acceptat. Contactul a făcut pe Ana Elisabeta V. din Iași să spună punctul ei de vedere în legătură cu pretențiile într-un eventual mariaj.

— Mie, la Iași, mi-ai face curte un inginer. M-ai căsătorit și cu un ofiter, ca dumneața... Dacă ai avea un grad mai mare, poate că ai accepta propunerea, dar așa... Lui Dezideriu nu l-a trebuit mult timp de gîndire, ca la sa. A zis că va accepta. Și astfel, au

Peste cîteva zile apare ALMANAHUL „SCIINTEIA” 1969

Din cuprins:

- „DEMOS” — SPRE TRONURILE LUMII; largă anchetă internațională despre evoluția și creșterea forței de atracție a democrației în secolul XX.
- Peste 20 de practicieni și teoreticieni din mai multe țări răspund la întrebarea: CUNOAȘTEȚI DERNA? O serie de personalități conturează profilul femeii de azi, explică multiplele sensuri ale emancipării, problematica socială și morală a femeii în epoca noastră.
- Un examen la domiciliu: VREȚI SĂ OBTINEȚI PERMIS DE ȘOFER? 13 întrebări și răspunsuri selecționate din chestionarele de examinare.
- I-AȚI VAZUT PE ECRANE ÎN 1968, dar ce știți despre el? Notii biografice și fotografii vă prezintă galeria vedetelor de cinema care v-au atras atenția în acest an.
- CARACTERUL — O ETERNA ENIGMA? — scriitorii, psihologii, pedagogii, sociologii, grafologii încearcă să explice mecanismele intime ale comportamentului, sondează profunzimile ființei umane.
- REVIRAMENTUL MANUFACTURII ÎN EPOCA REVOLUȚIEI INDUSTRIALE. — Un paradox economic mondial sau o nouă confirmare a inegalității lui Har al minii omenești?
- EPOPEEA EXPEDIȚIILOR ÎN NECUNOSCUȚ, scurt istoric al descoperirilor geografice.
- Cunoașteți acest stil? MINIGHIDUL DE ARHITECTURĂ vă prezintă epoci, stiluri, monumente, autori din antichitate pînă în zilele noastre.
- Practic, succint, necesar: BREVIAR JURIDIC. În 39 de paragrafe sînt prezentate noi reglementări în domenii importante legate de activitatea și viața fiecăruia.
- ENCICLOPEDEA CAMINULUI, colecție de sfaturi utile în orice casă.
- MEDALIAȚII OLIMPIEDI MEXICANE — un memento al exploziei de recorduri de la Ciudad de Mexico.
- Vreți să prețecți o seară în compania unor regi ai risului? SCHIȚE URMISTICE DE MARK TWAIN, MARK CONNELLY, DON MARQUIS, IASSEN ANTOV și alții.
- PSEUDO-ISTORIE A FALSURILOR CELEBRE, sau palpitantele aventuri ale unor faimoase tablouri.
- TESTE ȘI JOCURI DISTRACTIVE.

432 pagini: informații și fotografii inedite
Vă reamintim! Almanahul „Scînteia” 1969 este ghidul omului instruit, bine informat, la curent cu marile preocupări ale lumii contemporane.

Sentimentul timpului

(Urmare din pag. 1)

uitam îndelung la podobeale și la statuetele lor... sau omenii: un framănt de străbătut de fințea, un dor nelămurit pentru altceva, pentru lumina și pentru frumusețe de mică mîna. Erau oameni. Acolo, în noaptea de dinaintea istoriei, mine lor se mișca dușul de legile vremii. Făceau vase frumoase, cu ornamente frumoase și însuși darul de a teca podobeabe era un dar omeneșc. Ei erau oameni, chemați de dorul frumuseții.

Cucutenii... i-a fost dat acestei moșteniri aezării să-și treacă numele în tomuri savante, în volume grele de știință și de gîndire, ca să marcheze „Cultura Cucuteni”. Sapanții au denumit-o așa, după un sat din județul Iași, dintr-o prețioasă monografie că pioniera locuitorii sint, de fapt, pionierii Curții Domnești). Apoi un spațiu vast (golul este — îmi spun un specialist — elementul arhicritic cel mai important al cel cu care se lucrează cel mai greu) și blocurile noi. Nici o rupe. Toate aceste căldări sînt — dacă vreți — fotografiile unui om la diferite vîrste și altul și altul.

Securului? Nu l-am găsit. Să fie oare în aceea că ascensiunea celor zece etaje este pregătită, încă din vecinătățile citoriei, de către Turnul lui Ștefan, semează izbire a cerului cu un gînd durat în piatră? Să fie tronsoanele arhitecturii, acoperirea norii față de suprafețe mari de plăcuțe de ceramică în aceeași culoare cu cele ale istoriei? Să fie... Nu știu, dar nicio o lăudă nu este oare nou unde cunosc, cotidianul seamănă — pînă la identitate ueroi — cu cele mai frumoase zidiri ale trecutului.

Piatra Neamț este unul dintre orașele unde s-a construit mult în anii noștri. În prima clipă ai sentimentul că totul este nou. Și totuși, nu este. Ulile vechi, cu case gospodărești, se defac în toate părțile. Măcarul și cel mai rafinat motiv, cel al vaselor. Și atunci am trăit, pionier, sentimentul timpului. Am fost înghițit de oceanul care scaldă și galaxiile și firul de iarbă, m-am simțit dus de el, am trăit timpului, marea lui curgere și marea lui lucrare, înspăimîntat și fericit, bucurându-mi și trist, m-am simțit copilul vremii și al întinderii, am ridicat ochii la soare și l-am plecat spre pietre.

Si-am văzut, într-o străfulgerare, aceste blînde de daci prin vîile acestea, și chipul lui Ștefan cel Mare, și pe Calistrat Hogas, și pe cel ce cu inima lui a lucrat peluza aceasta și miile de muncitori ai orașului contemporan ce pe o singură ființă, ducînd departe, mai departe, prin timp solia de pace și de frumusețe a acestor locuri. Fîndcă departe de a fi o imagine literară, continuitatea, contemporaneitatea trecutului cu viitorul este o coordonată reală a acestui oraș dintre mîni. Ceea ce surprinde la Piatra Neamț este integrarea de domeniul miraculosului a timpului istoric. Oamenii au vrut să fie așa. Este un oraș născut din dragoste, un oraș în care cuvintele drag și dragoste sînt la ele acasă.

Și vorbi — dacă n-ar suna cam bombastic — despre antropomorfizarea sa, despre relațiile inter-umane ce există între oraș și locuitorii săi; nu sînt relații ca între un grup de căldări și oameni, ci ca între un om și alt om. Aici, la Piatra Neamț, simți la fiecare pas iubirea și grija pe care edilii o poartă aezării lor.

Este greu de crezut — pentru cel care nu a privit cu ochii săi — că, aflîndu-se la nici două sute de metri

ADUNAREA GENERALĂ A COMPOZITORILOR ȘI MUZICOLOGILOR

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

oamenilor, existența, munca și preocupările celor ce muncesc, că mari compozitori s-au confundat întotdeauna cu momentele de seamă ale istoriei țării lor. Cîntecul nostru în lupta pentru eliberarea națională și socială, pentru înfăptuirea unității, crearea statului național unitar și cucerirea independenței, în lupta revoluționară împotriva exploatareii și împărțirii. În anul de după eliberare, în marile bătălii duse pentru victoria revoluției socialiste și transformarea revoluționară a societății, cîntecul a sporit marele elan patriotic al maselor, a răscolit conștiința, chemînd tot ceea ce avea mai bun națiunea noastră la realizarea programului Partidului Comunist, la munca pentru refacerea și înflorirea socialistă a țării.

Poporul nostru prețuiește tot ceea ce s-a făcut bun în trecut în această sferă de creație, ca în toate domeniile de activitate de altfel, — și, aducînd un omagiu înaintașilor, ne îndeplinim o sacră îndatorire față de ei, față de țara și de poporul nostru. În același timp considerăm că această revizuire a operei adresează oamenilor de artă de astăzi de a urma exemplul înaintașilor, servind cu abnegație poporul, cauza construcției socialiste (aplauze puternice, îndelung). Alături de toți cei ce muncesc, creații de muzică și-au înscris numele în marea cronică revoluționară a României moderne, în grandioasa operă de construcție socială desfășurată de poporul român.

A continua această nobilă tradiție militantă a muzicii noastre, în condițiile epocii desvîrșirii socialismului — ce întrece în măreție și strălucire toate epocile anterioare din istoria poporului român — este o înaltă îndatorire de cinste pentru toți compozitorii din România. Creînd opere artistice impregnate de suflul dinamic, revoluționar al socialismului, în care să răsună cu putere ecoul aspirațiilor de azi ale poporului, compozitorii noștri trebuie să realizeze tezaurul culturii noastre naționale, și să contribuie la dezvoltarea și înflorirea ei în condițiile de pace și bună înțelegere cu țările vecine și cu toată lumea socialistă. Acestea sunt pe deplin valabile și în domeniul muzicii.

Viata culturală tot mai intensă din țara noastră reclamă un repertoriu muzical multilateral, în care să găsim locul cuvenit tuturor genurilor. Acordîndu-se prețuirea cuvenită muzicii simfonice, muzicii de cameră, operei și operetei, stimulînd eforturile pentru dezvoltarea continuă a acestor genuri, nu trebuie să se ignore nici alte genuri muzicale care se dezvoltă și cresc în rîndul publicului larg. Mă gîndesc în primul rînd la muzica de masă, la cîntecul revoluționar, patriotic, care exercită o puternică înțurcare asupra conștiinței politice și cetățenești a oamenilor muncii, care contribuie la cultivarea dragostei de patrie, a devotamentului pentru cauza construcției socialismului și comunismului. O valoare deosebită are muzica de acest gen în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în viața pionieră, în munca Uniunii Tineretului Comunist, precum și în cadrul bogatei și amplei activități artistice de amatori, care se desfășoară pe întreg cuprînsul țării. Tocmai de aceea considerăm necesar ca muzica corală, de fanfară, marsurile să intre în mod permanent în circuitul celor mai de seamă compozitori ai noștri. În același timp este locul să arătăm că o răspundere deosebită în educația muzicală a tinerii generații, în crearea pasiunii tinerilor pentru cîntec, revine școlii. Dacă gravele lacune existente în anii trecuți în această direcție în programul de învățămînt s-au înlăturat în parte, continuă să rămîna încă actuală nevoia de a înfrînge pasivitatea unor cadre didactice, și, din păcate și a unor organizații ale Uniunii Tineretului Comunist, față de activitatea muzicală a tineretului, față de dorința sa de a-și manifesta prin cîntec elanul, optimismul, dragostea de viață.

Pe bună dreptate, în cadrul Adunării generale, unii vorbitori au subliniat necesitatea de a se depune eforturi mai susținute pentru ridicarea calității muzicii ușoare — unul din genurile de cea mai largă circulație în public și, în mod deosebit, în masa tineretului. Deși, o caracteristică a muzicii ușoare este aceea de a fi de largă circulație, dar aceasta nu implică lipsa calităților educative ale acestei muzici, a capacității ei de a transmite idei și sentimente profunde. Din păcate, trebuie să spunem că, în ultimul timp, în acest domeniu se manifestă neajunsuri serioase: este poate sectorul muzical unde se observă cel mai pregnant tendința spre imitație, îndepărtarea de specificul nostru artistic național. Publicul larg solicită cîntec de muzică ușoară melodiioasă, scrise pe versuri inspirate, care să spună ceva de cît ceva, să dea expresie vie marii bogății de sentimente, gînduri și preocupări ale omului so-

cietații socialiste, să răspundă obligațiilor fundamentale ale artei de a cultiva gustul ales, de a exercita o înțurcare binefăcătoare asupra sensibilității și conștiinței umane. Sîntem convinși că compozitorii noștri vor și să răspundă cu cinste acestei îndatoriri, așteptării milioanele de iubitori de muzică din țara noastră.

În legătură cu aceasta aș dori să mă refer la faptul că și în domeniul muzicii, ca și în alte domenii ale artei, se poate spune că poziția filozofică a artistului este aceea care determină pînă la urmă și caracterul creației sale. Considerăm că, pe bună dreptate, în cadrul dezbaterilor s-au ridicat și o serie de probleme privind îmbunătățirea activității ideologice și subliniindu-se necesitatea ca toți creatorii de muzică să acorde atenție, paralel cu munca artistică, problemelor vieții sociale, participării active la întreaga muncă de transformare revoluționară a societății. Artiștii orînduirii noastre socialiste trebuie să fie partizani activi ai ideologiei materialist-dialectice în lupta împotriva oricăror concepții idealiste, retrograde și numai așa, în operele lor în putea palpați cu putere pulsul vieții, se vor oglindi convingător năzuințele fundamentale ale poporului nostru (aplauze puternice, îndelung).

Partidul și guvernul acordă, după cum știți, o atenție deosebită creării condițiilor pentru participarea tot mai activă a tuturor cetățenilor patriei la edificarea socialismului în România, la întreaga activitate de elaborare și înfăptuire a politicii noastre interne și internaționale, considerînd că astfel se asigură ca măsurile adoptate de partid și guvern să corespundă cu adevărat intereselor și năzuințelor întregului nostru popor. În aceasta se exprimă, de altfel, superioritatea orînduirii socialiste, democrația noastră socialistă în plină dezvoltare; prin aceasta se creează condiții de manifestare liberă a omului în toate sferile de activitate socială. Desigur, pentru a fi operă de înaltă valoare, orice operă trebuie să poată vorbi în numele societății liberate de activitate și creație. Știu că aici s-a vorbit în mod just despre aceasta. Libertatea creatorului este strîns legată de libertatea societății, de libertatea generală a poporului, de democrația socialistă. Această libertate nu este ruptă și nu poate fi ruptă de dezvoltarea societății noastre; creația, libertatea de creație se înscriu în climatul nou în care trăiește și muncesc întregul popor. Integrîndu-se strîns în viața socială generală, libertatea artistică de creație va corespunde intereselor mersului nostru înainte, va contribui la dezvoltarea multilaterală a societății noastre socialiste (vii aplauze).

Așa cum s-a arătat și în dezbateri, în muzică, ca în toate artele, un rol esențial în orientarea filozofică și artistică a creației, în imprimarea unui exigent spirit de discernămint în selecția valorilor, precum și în dezvoltarea educației muzicale a maselor îl au criticul, muzicologii, publicațiile de artă. Critica muzicală trebuie să aducă o contribuție esențială la cristalizarea și înflorirea școlii muzicale românești contemporane, la promovarea unui larg schimb de opinii, care să contribuie la afirmarea celor mai înaintate poziții în creația muzicală, la îmbogățirea continuă a conținutului și la ridicarea nivelului ei artistic. În același timp, o importanță deosebită în viața artistică are ridicarea nivelului muncii de difuzare a producțiilor muzicale în rîndul publicului, filarmoniile, teatrele lirice, formațiile orchestrale de toate genurile și, în mod deosebit, radioul și televiziunea au datorat și să-și sporească exigența față de valoarea lucrărilor pe care le popularizează. Aceste instituții au datorita de a ține seama de public, de a respecta publicul difuzînd opere care să corespundă cerințelor acestuia, obligațiilor încredințate de partidul, guvernul, poporul nostru (aplauze). Cred că tovarășii de la radio și televiziune înțeleg că aceasta este o critică, deoarece ei nu întotdeauna procedează astfel.

Așa cum s-a subliniat în mod judicios în cadrul adunării, înflorirea continuă a creației muzicale din țara noastră depinde, în bună măsură, de calitatea și amploarea activității pe care o desfășoară Uniunea Compozitorilor. Noi dorim, firește, să mă amestec în treburile interne ale Uniunii Compozitorilor, de aceea nu am să spun nimic despre activitatea ei. Dorim, totuși, ca în rîndurile lor talente remarcabile din toate generațiile — maeștri venerabili și tineri ce pășesc cu entuziasm pe drumul afirmării — vor dăruia eroicului nostru popor tot mai multe lucrări care să-și cînte faptele glorioase, să-și înalțeze în grandioasă operă socială pe care o întreprindem pe pămîntul României, pentru victoria socialismului și comunismului (aplauze puternice).

Vă urez tuturor succese tot mai mari în activitatea dvs., sănătate și multă fericire (vii și puternice aplauze; asistența în picloare, ovaționează îndelung).

Pe bună dreptate s-a spus în adunare că una din îndatoririle principale ale Uniunii este aceea de a stimula în rîndul compozitorilor, cu și mai multă perseverență și vigoare, spiritul dezbaterilor artistice principale, de a milita pentru o creație muzicală inspirată din realitățile țării noastre, străbătută de spirit militant, pătrunsă de patosul umanismului socialist, consacrată cauzei mărețe pentru care muncim și luptăm în întregul nostru popor. Ca organizație ideologică, integrată în Frontul Unității Socialiste, Uniunii Compozitorilor îi revine totodată sarcina de a organiza participarea tot mai intensă a compozitorilor și muzicologilor la viața social-politică a țării, la activitatea generală de construcție a societății socialiste.

Aș dori să mă refer, în câteva cuvinte, la misiunea ce revine comunistilor, membri ai Uniunii Compozitorilor — și anume aceea de a milita permanent pentru înfăptuire, în arta muzicală, a principiilor politicii partidului nostru, pentru ca în întreaga viață cultural-artistică, muzicală să triumfe principiile materialismului dialectic ale marxism-leninismului. Această concepție înaltă trebuie să constituie un fir roșu al întregii lor activități, și, așa vrea să sublinieze, alături de ei și toți membrii ai partidului nostru (aplauze puternice).

Muzica are mînușta cupacitate de a se face înțeleasă pe toate meridianele; ea are limba ei proprie, internațională, care nu cunoaște granițe și care tocmai de aceea înlesnește comunicarea directă și apropierea între oameni și popoare. Muzica trebuie să fie un mesaj care să atingă inimile oamenilor, să impingă la înarmare, la război rece, la încordare și conflicte. Muzica românească își revine înalta misiune de a purta în lume soala idealurilor de muncă și creație pașnică ale poporului nostru, de a face cunoscută aspirațiile sale spre progres și civilizație. Compozitorii noștri sînt chemați să dea glas sentimentelor internaționaliste, de solidaritate ale poporului român cu toate popoarele care înaltează lupta pentru eliberarea națională și socială, împotriva asuprii și războiului, dorinței sale arzătoare de pace și colaborare internațională (vii aplauze).

Rupăt cu vă este cunoscut, România socialistă este unul din deștăntele active ale marelui front mondial antiimperialist; ea luptă în primele rînduri ale forțelor înaintate ale lumii contemporane pentru triumful socialismului, pentru victoria idealurilor de libertate și progres social, de democrație și pace (vii aplauze). Partidul și guvernul țării noastre acționează neobosit pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării frățești cu toate țările socialiste, pentru întărirea unității sistemului socialist mondial, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor progresiste din lumea contemporană, împotriva imperialismului, pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial. Pătrunsă de o înaltă răspundere pentru soarta păcii internaționale, România își dedică eforturile promovării principiilor coexistenței pașnice între țări cu orînduirii sociale diferite, zădărnice încercări de a se recidiva epoca războiului rece, de a se împinge din nou oamenii în cursa dezastruoasă a înarmărilor, militează neabătut pentru instaurarea unui climat de destindere și colaborare între popoare, pentru salvagardarea securității omeniilor; și în viitor vom face totul pentru a ne aduce contribuția la cauza progresului și păcii în lume (vii și puternice aplauze).

Stimați tovarășii, în încheiere, doresc să exprim încă o dată convingerea profundă a conducătorilor partidului și statului că dezbaterile care au avut loc în cadrul acestei fructuoase Adunări generale vor constitui un puternic stimul în evoluția ascendentă a artei noastre muzicale. Sîntem convinși că slujitorii muzicii din țara noastră, care numără în rîndurile lor talente remarcabile din toate generațiile — maeștri venerabili și tineri ce pășesc cu entuziasm pe drumul afirmării — vor dăruia eroicului nostru popor tot mai multe lucrări care să-și cînte faptele glorioase, să-și înalțeze în grandioasă operă socială pe care o întreprindem pe pămîntul României, pentru victoria socialismului și comunismului (aplauze puternice).

Vă urez tuturor succese tot mai mari în activitatea dvs., sănătate și multă fericire (vii și puternice aplauze; asistența în picloare, ovaționează îndelung).

Luînd cînt din cîntecul acad. MIHAIL JORA a relevat realizările Uniunii Compozitorilor în ceea ce privește editarea noilor lucrări muzicale, propagarea lor în țară și peste hotare. Vorbitorul a arătat că la noi se face mult mai puțin pentru promovarea creației tinerilor decît în țările occidentale unde foarte puținii occidenți tineri își aud lucrările înainturii și mai ales în afara hotarelor — iar cînd faptul acesta se realizează datorită nu intervenției asociațiilor de creație din diferite țări, ci de relațiilor lor strict personale, fie unul renume ce răzbate uneori prin reclame comerciale. Desea a arătat că interpretarea care conținează în străinătate ar putea să includă mai stăruitor lucrări românești în programele lor. În încheiere acad. Mihail Jora și-a exprimat încrederea în dezvoltarea ascendentă a activității Uniunii Compozitorilor și înflorirea treptată a lipsurilor ce mai există în împlinirea sarcinilor ei.

„Asistăm, de 20 de ani, la manifestarea unei griji și sollicitudinii care prin formele și rolurile generoase, emoționante și coplescătoare”, a spus compozitorul SIGISMUND TODUȚĂ, referîndu-se la numeroasele măsuri ale statului pentru largirea și îmbogățirea activității artistice și culturale muzicale, pentru construirea unei culturi muzicale menite să înobilizeze gîndirea și orizontul spiritual al maselor. La temelia acestui edificiu în orientarea și educația științifică a tineretului studios, înlăturînd manifestările de diletanțism dubios.

Compozitorul WILHELM BERGER și-a exprimat părerea că activitatea teoretică, de cercetare și sistematizare, a avut în țara noastră o dezvoltare sintezică, să compare și să reducă la esențe rezultatele practicii compozitive, insuficiența cunoașterii manifestîndu-se pe alocuri supărător în compoziții care nu au o critică muzicală. Muzica este o artă echilibrată și a frumosului, ea „poartă un mesaj, plîmșut în suflul și mincia compozitorului și are o funcție în viața omului, în viața societății, oamenilor. Discursul muzical nu poate fi redus la un simplu joc al sunetelor, al ritmurilor, al corurilor sau al intensităților, oricît de savant ar fi înfăptuită”. Referîndu-se la muzica depănată în timp la naștere dintr-o idee, ajunge la o anumită complexitate dinamică pentru a fi recepționată prin sensibilitatea audientului sub formă de emoție.

Referîndu-și la satisfacția pentru importanța dată în ultimii ani muzicii ușoare, compozitorul N. KIRCULESCU a amintit manifestările organizate la Mamaia, concursul „Cerbul de aur” al tinerilor muzicologi ai Electrocordului, teatrele de estradă și de operă etc.

În continuare, muzicologul GH. CIORBAN a relevat unele aspecte ale folclorului muzical românesc, care — valorificat în ceea ce privește specificul operelor și baletului — izvor de inspirație creației culturale.

Prof. GEORGE PASCU a spus că acțiunea de educare artistică, în special a tineretului, solicită un număr mai mare de creații românești în domeniul muzicii ușoare. Amînd succese obținute în domeniul suitelor, rapsodurilor, concertelor, muzicii de balet, vorbitorul a spus că ne lipsesc poemele simfonice, suite și simfonice propriu-zise, care pe teme legate de trecutul eroic, de frumusețea patriei, pe teme din literatura românească s-a. Vorbitorul a propus să fie reconstituite organizațiile artistice ale Uniunii Compozitorilor în țară și în străinătate, în stimularea vieții muzicale.

În cuvîntul său, compozitorul PASCAL BENTOIU s-a ocupat de criteriile valorii autentice în creația muzicală. Ceea ce este un muzicant, un compozitor, este în primul rînd diferent, să mă atragă o bună bucată de vreme — dacă nu toată viața —, să dureze în mine, detarminant rămîna numai și numai ca artist. Audiența trebuie să reacționeze psihice intense, de a engrena zone cit mai vaste ale personalității umane, de a produce — cu alte cuvinte — impresii puternice, susținute și stabile, care să rămîna în conștiința noastră. Dacă un fapt muzical nu are altceva să-mi ofere decît o dispoziție mai mult sau mai puțin neobișnuită a sunetelor, atunci după o primă audiere nu mai am să fac nimic. Dacă îți propun o invenție artistică de sentimente mimate sau schematic exprimate, atunci regret pînă și timpul pierdut cu prima audiere. Nu există compozitori care să nu vrea să transmită ceva, să comunice ceva, să impresioneze. Există însă din nenorocire cîteodată o dorință oarbă de afirmare cu orice preț, care pare a fi direct proporțională cu lipsa de substanță a lucrării. Poate că nu strică să ne reamintim că de cele mai multe ori valoarea reală a unei haină modeste, iar medicocritarea pe aceea a însușării, sau chiar a agresivității.

În încheierea cuvîntării sale, Pascal Bentoiu a pledat pentru un spirit critic tot mai exigent în selectarea lucrărilor destinate difuzării.

Compozitorul DUMITRU EREMIA a subliniat rolul educativ al muzicii de fanfară în opera de culturizare a poporului nostru, necesitatea de a promova în formatele de acest gen un repertoriu care să corespundă în eî mai mare măsură cerințelor actualului stadiu de dezvoltare a creației artistice. Vorbitorul a trecut în revistă progresele creației actuale, transcrierea pentru fanfară a lucrărilor valoroase din alte genuri, popularizarea creației înaltărilor, activitatea rodnică formativă militară în cadrul cluburilor, caselor armatei, cîmilor culturale, în parcurile orașelor și în stațiunile balneo-climaterice, a semnalat reușita unei forme de manifestare artistică cu îndelungă tradiție în țara noastră: concertul de promovare, adresat publicului larg, și a

Din dezbaterile adunării

propus, tot pe linia relăurii unei vechi tradiții, stimularea înflăcărilor fanfarelor școlare. Vorbitorul a subliniat de asemenea importanța creației și răspîndirii cîntecului patriotic și ostășesc, solicitînd compozitorilor să scrie lucrări inspirate în acest gen.

Compozitorul MIȘU IANCU a vorbit despre activitatea bogată desfășurată de Editura Muzicală pentru editarea completă a operei lui Enescu, a altor valoroase pagini din trecut ale maeștrilor muzici noștri, precum și unor lucrări contemporane și a făcut sugestii privind îmbunătățirea condițiilor de popularizare și difuzare a tipăriturilor muzicale. Vorbitorul a propus, de asemenea, crearea, în cadrul Uniunii Compozitorilor, unei comisii care să ocupe de propagarea creației românești, în țară și peste hotare.

Referîndu-se la problemele promovării muzicii corale, compozitorul GEORGE DERIȘTEANU a subliniat rolul important al acesteia — pot juca cînelurile și secția de muzică corală a Uniunii Compozitorilor, Radioteleviziunea, ansamblurile și casele de creație, în stimularea creației și afirmării publice unor cîntec de conținut social, patriotic, inspirat din gloria trecutului poporului român și din măreția prezentului. În continuare, vorbitorul a pledat pentru îmbunătățirea tipăriturilor necesare interpretării muzicii corale și de masă, pentru ridicarea cînelurilor de gen la nivelul unui studio muzical al Uniunii Compozitorilor, pentru asigurarea și discutarea frecventă a creației filialelor și cînelurilor, pentru îmbunătățirea activității Casei centrale a creației populare.

Compozitorul LIVIU COMES a subliniat, în cuvîntul său, asupra raportului dintre muzică și literatură, asupra unor aspecte ale procesului de dezvoltare a receptivității audientului față de arta muzicală contemporană și îndosebi față de lucrările compozitorilor noștri. În opinia sa, un tipar educațiv pe care-l poate avea o bună politică de repertoriu, programarea lucrărilor contemporane de înaltă expresivitate, și — implicit — rolul hotărîtor al muzicantului de care depinde capacitatea oricărui lucrător muzical de a trezi interesul publicului. Vorbitorul s-a referit la unele probleme ale formării interpretului muzical, la necesitatea de a-l forma la învățămîntul muzical în contemporaneitate, la oportunitatea asigurării — cu contribuția compozitorilor — a unei literaturi didactice instrumentale moderne, domeniu în care există serioase lacune. În această ordine de idei, vorbitorul s-a ocupat de problemele educației muzicale a copiilor și tineretului.

Compozitorul ALEXANDRU HRIȘANDE a vorbit despre scrierile lui din domeniul muzicii de creație publică și artistică, despre însemnătatea stimulării, a antrenării în spiritul muncii colective — a celor mai valoroase talente în scopul rezolvării problemelor profesionale ale breslei compozitorilor și muzicologilor. În ce privește viața internă a Uniunii, vorbitorul s-a pronunțat pentru includerea în Statut a unor prevederi care să stimuleze confruntările deschise, principale și cu rațiune de opinii, afirmarea cu exigență, obiectivitate și responsabilitate a criticii muzicale în cadrul activităților de vedere privind dezvoltarea creației muzicale contemporane românești.

Compozitorul ERWIN JUNGER a enunțat — în cuvîntul său — câteva condiții ale dezvoltării creației contemporane românești, și anume: a rămîna în continuare legată de tradiții și de valorile ei, a avea un caracter de creație proprie, în stare să influențeze în mod direct progresul său ca individ, să-și ridice la acele înălțimi morale și spirituale care pot sărui artiștii și încredere în destiniul său, în însăși rațiunea existenței sale.

De aceea, adevăratul artist, fie el creator sau interpret, a fost mereu și înainte de toate o figură generoasă, cu resurse psihice și morale extraordinare de bogate, care nu a cunoscut și nu cunoaște bucurie mai mare, decît de a dăruia și dăruirea altora, în folosul marelui și al frumuseții și harului de care dispune.

Ca viața însăși, și arta a progresat. A cîștigat mereu noi cîmpuri de activitate, a investigat zone încă neexplorate, dovedind prin aceasta că este vie, că trăiește și se alină într-o corelație strînsă și de neapăsător de progres societății umane.

Subliniind că, privită sub acest aspect, arta are un mare rol educativ, vorbitorul a arătat că răspunderile compozitorului, mai ales astăzi, într-o societate în plină dezvoltare, este deosebit de mare. Poporul nostru este astăzi o realitate vie — a spus muzicologul VIOREL COSMA — o prezentă activă în cultura noastră, nu poate să dea loc la înălțimea prestigiului și onoarei creat singuri printre-o înțelept și curajoasă conducere, printre-o unitate ferocă și ideală națională, printre-o unitate originală, riguroasă și personală. Avem nu numai obligația morală de a ne menține în complexivitate artistică universală, ci mai ales datorita de a fi învinsuți prin precizările noastre stilistice, prin trăsăturile spirituale caracteristice. Înfașînd realizările incontestabile ale istoricilor și criticilor noștri muzicali, vorbitorul a arătat că, în momentul de față, răspunderea muzicologului de sport, de unde și necesitatea de a perfecționa pe toate treptele mijloacele de pregătire și de formare a cadrelor muzicologice, îndrumătorii ai vieții muzicale din țara noastră.

Adunarea noastră generală, a spus compozitorul THEODORE GRIGORU, ne oferă prilejul să reamintim împreună succesele dobîndite în ultimii ani de creația muzicală românească. Vom privi apoi spre viitor și — convingînd inteligenta tinerilor — vom căuta căile ce ne pot duce înainte.

Epoca de după al doilea război mondial a fost — a spus printre altele vorbitorul — un urcîș neîntrerupt, un asalt continuu către mai bine, mai frumos, mai artistic, mergînd pe filioane pe care literalmente le-au inventat primii noștri simfonisti. Mecanismele puse în mișcare de compozitori români sînt alții epoci de azi. Condeiele simfonistilor s-au îmbogățit cu noi rezonanțe, în contact cu avîntul general al societății noastre. Rădăcinile muzicii de azi sînt în muzica celor care

muzeal din Brașov și la necesitatea intensificării vieții muzicale din acest oraș important center muncitorească și activitate compozitorilor noștri — a arătat compozitorul NICOLAE BUCIUR — este pătrunsă de o nobilă entuziasm, de o frăgeză pentru țară și pentru libertate și pentru arta muzicală de care poporul nostru talentat și iubitor de frumos are nevoie. Remarcînd o multitudine de maniere și de concepții personale, vorbitorul a relevat în primul rînd dezvoltarea continuă și valorificarea muzicii noastre originale autohtone, izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Nu sînt primul care afirm că trăim, fără îndoială, un moment însemnat al creației noastre — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Compozitorul a făcut propuneri de îmbunătățire a activității comisiei pentru muzică simfonică și de cameră a Uniunii.

„Nu sînt primul care afirm că trăim, fără îndoială, un moment însemnat al creației noastre — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

Printr-o realizare pe care le considerăm demne de menționat — a spus compozitorul ȘTEFAN NICULESCU, Creația muzicală românească se desfășoară astăzi cu o vigoare, o izvoată din folclor, ridicată pe plan cultural realizînd o interesantă sinteză între elementele tradiționale și cele inovatoare, între național și universal, între formă și conținut.

(Continuare în pag. a IV-a)

Eugen Barbu a definitivat într-o primă formă romanul „Principele” (din care publicăm fragmentul de față) a cărui acțiune se desfășoară în plină perioadă a domniilor fanariote. Personajul principal — principele — reunește în profilul său moral trăsăturile definitorii ale acelor domnitori care storceau fără milă țara și poporul pentru a-și plăti tronul la stăpînirea otomană și pentru a-și aduna propriile lor averi.

Soseau sărbătorile și Ottaviano tîcnea ceva nemulțumit. Prin omenii lui dăduse sfârșit între boeri și negustori că avea nevoie de el, fierarilor curții lucrău pe ascuns, mesurierii stău cu el ca să se surprindă mai tare, cu atât Principele îl va lăsa mai mult și să se bucură de bucuria lui toate cele rele. Umbra în taină cu medelnicerul Sotir, complicele lui, plătea, cereau, fetele, toate în numele Domnitorului ce avea o dorință frumoasă pe care el, cei ce ați se făcuseră lui bunc, trebuiau s-o dovedească cu orice preț. Celor ce s-omorau pentru a face capriciul Magnificului, mesurierii le cereau jurământ că nu vor vorbi cu soarele lor ca dacă s-ar auzi înainte cele ce ați de gîngas el puneau la cale mare mîhnire s-ar ivi pe obrazul curat al Principei. Așa încît nimeni nu scotea o vorbă, deși curiozitatea monarhului creștea simțind că se pregătea pentru el ceva ce o să-i aducă o mare bucurie, cum avuseseră grîi Ottaviano să-i sufle în delicatele urechi.

În mijlocul hanului, cum i se păru la început, jucau mușterii elemente, cu obrazul dat cu chinor, vâpsite de nu le mai cunoștea, îmbrăcate în rochii turculii de culori tipătoare, pline de sticle și mărgăritare, de galbeni și galbeni și lute zornăuiau la joventa unei dătarale. Lăutarul stătea de o parte, abia luminat de luminări, îl trezea pe rînd hanțuța cu cite o cîndărie de apă rece luată din zăpada topită pe plitele încălșate și aceluia lute își venia în fire și apucău tambalul și cobzele să tîna isonul. Pe masă juca o frumoasă melodie cu ochi albaștri, cu cozi lungi, negre, frumoasă de stătea soarele în loc, în care numai deștept Principele știa pe cel mai din urmă și să om. Nu se deslușea, avea un sin de miere, sub o rochie ca vinșă putredă, și coapsele sale cele dumnezeești se miscau într-o întierbăre grozvă... Mai erau alături, la picioarele mesei și alte astfelu de dectate flinte în care monarhul își recunoștea boerii și betzadelele...

— Doamne, iartă-i! Sint niscăi răufăcători, prinși și pedepsiți să ispășească. Inghetați, goi pînă la briu, erau înveliti de o poșhăie subțire ca o cămășă de borangic, ce le arăta trupurile tinere și frumoș făcute, unele cu semne și tăieturi de sîmbie pe sub lîte. Rințeau cu dîntii desveliti, se vedea cit surferiser în acel ger amarnic ce le aduseseră sîrsit. Numai luminile sovrătoare ale marilor luminări din dreapta-le era singurul lucru viu în acea sălăntătoare privată.

Nu mai e în aceste uneltiri sufletul lui corupt o luă rază într-o bezmetică săpămîntă plină de viscole, ce adunase zăpădat peste București, infundînd uilele și amutînd totul ca într-o mare noapte albă, peste care, numai cîntecul infometatei mal dădeau semne de viață.

Ceremoniile de larnă ale aceluia dîntii an al domniei a doua a Principei fură strălucire și fără seamăn. De la Anului Craiciului și pînă după Bobotează, serbările se însoțiră de rugi pline de fast, spurse de către preoții domnești în biserică despre Doamna unde arăseră luminări fără număr ca nescie nestemate.

Principele se apropie de mesier. Nu-l primise de trei săptămîni deci acesta se rugase pe toate uilele. Slugile îi spuneau că era treburi mari, politicești, cu elicii de la curte, că trebuia să scîlăscască tratate și să se apropie războiului. Pe chipul lui, Ottaviano văză bucurie și veselie fără număr. Numai soarele putea să-i joace un renghi în acea zi a Principei, dar nu-l iucase.

— Ai treburi? — Am, numai dacă m-ar slobozi Măria Sa ac puter să ascult.

— Dar nimic nu putu să întrecă slujba de la Bobotează, care avea să se încheie cu maipeomeniile întâmplării. A doua zi după urțire, ofestante și împărțirea luminărilor zugrăvite, pentru că nu era vremea rea, numai noaptea ce treceuse bîntușe un ger amarnic ce acum mai scăzuse pormiră de la biserică despre Doamna la iordan care nu era altul decît pirilă de Dîmbovită, unde va la un cot sub morile de la Radu Vodă ce înghetaseră în acel frig și scîrțiau amarnic. Cerul ca stecă, lumea, podobită, tot în sîmni. Bărbile vîntor boeri se ampluseră de promoroacă și păreau suflate cu argint. Se ivise între alții, tăcut, bănuitor, nebagat în seamă de nimeni, mesurierul Ottaviano. Înainte mergeau după obicei dol curteni, cu încoanță și încoanță și cu luminări cele mai împărțite la polieleu, îmbrăcate în măse.

— Ce spui? Îi întrebă ea și cînd s-ar fi despartit de un ceas.

PRINCEPELE

de EUGEN BARBU

— Numai să nu se afle... — Cui i s-a urit cu binele să vorbească amonitase mesurierul cu zîmbetul său de copil.

arzînd în grija lor veghetoare. Pe un mic platou de gheată, la marginea cea mai de dinău a sîmțului cur, cu apă puțină vana, dar acum crescută cîu și se înclă dădă n-al fi știut a umbra pren ea, fusese ridicat salvantul, un cort, în care așteptau scaone pentru Domn, familia lui și arhierii cu boierii și marii... masă mare, plină de pituri și cîntec înțepate, se așternuse într-o cinștirea poticoaselor giri. Curtenii pusă la cap luminările arzînd și nu se mai cîntiră. Domnul se așeză în fața mesei, avînd la sîmbie și gîngas și la dreapta și la stînga grupul de boeri se vedea dintr-o parte și de altă parte și se băgă de seamă lipseau vro cîntec și anume dintre cei mai tineri și sugubăți, ca la alți ai tinuseră veselia petrecerii.

— N-o să fug, promise. Liturghia se desfășură într-o încordare surdă. Cîteva femei leșnău din cauza fumului și aceluia stătea cîntec în bîntușă. Cînd ieșiră în pridvorul paracisului, după cum pregătise mesurierul toate cele de trebuință, pe poarta cea mare, deschiră pe mări boeri, dintre care dacă și fi băgat de seamă lipseau vro cîntec și anume dintre cei mai tineri și sugubăți, ca la alți ai tinuseră veselia petrecerii.

— Cine petrece și unde? se întrebă el, căpînd de o melitose, pe care nu avea cîu s-o împărțisească.

La vedere erau puse binele făcătoare de minuni ale Precistilor de la mînaștirea Bîrbătescu. Se făcu și aici o slujbă în veligias chiar de către Mitropolitul și de nouă ori pre Domn și pre Doamna, cu mama sa, precum se făcu numai de trei ori pentru beizadele. Se cîntară tropărele dintr-o ori, înțiră Mitropolitul crucea dintr-o parte și de altă parte și se băgă de seamă lipseau vro cîntec și anume dintre cei mai tineri și sugubăți, ca la alți ai tinuseră veselia petrecerii.

— Tu te-ai înțiră de toate astea? Îi întrebă pe mesier.

— Spre seară, Domnitorul deslușit voci o-menesi desantate. Ceru să i se spună ce se petrecea în acel oraș mort fără stirea lui și trădător, dusmani ai lui Ottaviano, aduseră vestea că Domnitorul se îndreptase cu prieteni în hanul La Norocul Calor și se svîntau jucînd jocuri nerusinate.

După care urma scufundarea crucii. Vremea ce fusese pînă atunci mai mult negrușă și neclărată da să se lumineze. Pe rîul înghetăt plutea o ceață ce încerca a se rîdine și sîmbie grupul de boeri se vedea dintr-o parte și de altă parte și se băgă de seamă lipseau vro cîntec și anume dintre cei mai tineri și sugubăți, ca la alți ai tinuseră veselia petrecerii.

— Pe om trebuie să-l înșosești cu nepuținta lui, altă scăpare nu este pentru principii! Țărîna e locul lor lingă tronul tău, Magnific! Unde mă duci?

— Bine, cum vrea Măria Ta, o să pregătesc o sante și cu citiva seimeni o să încercăm să pătrundem dinău acolo, în margeni unde s-au ascuns...

— Pe om trebuie să-l înșosești cu nepuținta lui, altă scăpare nu este pentru principii! Țărîna e locul lor lingă tronul tău, Magnific! Unde mă duci?

— Pe om trebuie să-l înșosești cu nepuținta lui, altă scăpare nu este pentru principii! Țărîna e locul lor lingă tronul tău, Magnific! Unde mă duci?

VLAICU BĂRNA Drumuri ale patriei

Drumuri ale patriei, clare artere, pulsînd Singele acestui popor peste șesuri și muntini; Drumuri ale trecutului, drumuri ale viitorului. Drumuri de noapte, drumuri de ceață, drumuri de zi. Cîndva încușate, Vă pierd în mlînșara urzeală, De mușchi acoperite și de lărbă Ca să vă regăsiți triumfătoare Desfășurate — vale de pînă — În arzătorul soare al amiezii, Sub flamura de foc a libertății.

În cartografia de-azur a baladelor, Și-n graiul ce învîrșă pămîntul, Din Șomeș pînă la Valul lui Traian.

Drumuri ale patriei, iață-vă serise acum În vatra singelui meu, În bălăile inimii mele, Înărădinate ca stejaril În țărina strămoșilor, Înaintînd apăsat și drept Peste șesul rodnic, peste păduri și munți, Avîntîndu-vă spre pragul de stel al trecătorilor;

Drumuri ale libertății, Drumuri ale frăției, Înărădînd stogurile neclătinale ale Carpaților, Încoarjîndu-i pentru toatăneala.

— Ia să-l facem o probă, bre, nu de alta dar să nu mă trezesc mîine poimîine că am dat izmene pe călător.

Chipul acesta rotund, cu nasul puțin în vînt, cu buze pline și sprîncene drepte sub care Hecareu doi ochi de cărbune scaldă acum în lacrimii, îi apără, în toate anumele, așa de cunoscut că, într-o fulgerare de gînd, își zise cum oare de nu s-a săturat să-l vadă meru de vroo disprețecare în încoace. O întrebare de care-l rușina, căci nu mai cuteză să se uite în ochii acela negri și tăcut, roșindu-se, în altă parte privirile. O luase țărîna de la țară, nestuțitoare și neumbălită... Din nou îl așeză capul pe pleoții și-l văză palma înțepat, cu unghișor de vroo obrazului catifelat al nevetei. O mingie, absent ca mai înainte, cu mișcări aproape mecanice, dar nu la fel de certe și era gîndurile. Ce-am dăruit cu fintele acestora?... Întrebarea, așa seacă, directă, nu s-o mai pusesse nicodată pînă acum, de aceea se pomeni descoperit și desutul de mult sovăit pînă să înșălăze un răspuns. Oclăi între ochivoc, neadevăr și adevărul crud, ca plină la urmă să-i spună cu amărăciune: Nu l-am dat nimic! Aveau trei copii... Își făcuseră casă... A murci și unul și celălalt... Ba, parcă, mai mult ea decît el. Și e cinstiță... Stăruie obsesiv asupra acestor din urmă reflectii. Și muncitoare...

— Asta, jupine, te scutește într-un an de cînd vașoane de lemne, aprece mestesugurii, și tonul cu care vorbi trădă atît mîndria că făcea un lucru de calitate, cît și duse că o nătreă spanaului care l-l lua pe de-a pomana.

— Nu gimesc! zise răspicat, și se îndreptă către usă. Bărbatul îi tăle călea. Ea cercă să scape: — Lasă-mă! — N-apucă să lasă. Bărbatul scoase de sub manta — purta manta de ceterist, neagră — pînăle și le puse pe masă. La fel făcu și cu banii. Femeia își pusesse în gînd să-l plece înainte de a se fi trezit copiii, ca să nu-l mai audă iar plîngînd de foame, dar nu chiar la lucru, cum zărise, voia să se ducă. Cunosta la Herăstrău o femeie, ca și

— Era unul dintre aceia căzora nu le place să-i vadă mîniile sînd. Închetează, sub o poșăie, sărăle înclă, un cîntec de fierărie și rare erau zilele cînd să nu i se audă nicovală glasul. Se pricepea să lucreze la la cald și la rece și să se dea în înțiră de acă orice, cu toate că-l plăcea să se neclătească mal a-lea de treburi care cereau finețe de gîndire și de execuție. Înțiră covășă se construcție în felul ei originală, sau cel puțin așa socotea mesurierul, de vreme ce modelul îl văzuse la o buclărie de cămășă nemtească unul care-l luase ochii — funcționa pe toată mîna cu gînd și mai făcă rost de un ban și înclă cînd muncia la el-l a propus brutarului, dar brutarul l-a dat un pret de nimic, așa că a preferat să se uite cum să înșălăze zăie nefolosit decît să se căineze că și-a bătut joc de propria-i muncă. Acum îi ajunsesse cutitul la os, lărl și-a făcut cale pe la neștor și din vorbă-n vorbă a ajuns la chestia cu inductorul, dar brutarul a-ncecat să scadă prețul se mestesugurii a lăsat-o, se nelămurită. Era în sîmbie lui, însă, hotărîră să-l dea pe ce l-o da, numai să pună mîna pe nicovala parale, că nu se mai putea.

— Trebuie să mă apuc se-ovăță să scrie și să citească n-am de-a face cu toantă.

PÎINEA

Fragment de roman de N. POPESCU-BOGDĂNEȘTI

— Trebuie să mă apuc se-ovăță să scrie și să citească n-am de-a face cu toantă.

— Ha! cu mama, vino-coace, hal să pleacă, că aici e omor de culă.

— Fii cuminte, hal, cum o să te duci la lucru? Știi bine că...

— Nu știu, mamă, nu știu nici eu, dar mult nu mai avem.

— Unde ai fost?

— Unde ai fost?

— Unde ai fost?

— Unde ai fost?

TRAGEDIA RĂZBOIULUI SECESIONIST DIN VALEA NIGERULUI

de Robert LAMBOTTE
publicist francez

Nu mai sînt copiii biazrei atît de infometate? Ce s-a întîmplat cu copiii desigur de foame ale cîror chipuri ne priveau cu un reproş mut din fotografiile pe care cu toţii le-am văzut acum cîteva luni? În prezent se pare că aparatele de fotografiat se opresc din ce în ce mai rar asupra unor asemenea imagini. Astăzi, atenţia este aţintită asupra mînturilor cotidiene referitoare la multiplele subterfugii folosite pentru a furniza cantităţi din ce în ce mai importante de arme, porţiuni de teritoriu ce a mai rămas din provincia nigeriană secesionistă.

Au trebuit să treacă săptămîni întregi de discuţii purtate în cadrul unor conferinţe internaţionale pentru ca primele cutii de lapte praf să poată pîrîsi depozitele din Lagos, Libreville sau Fernando Po şi să fie transportate pe calea aerului în lagărele de refugiaţi. În cazul transporturilor de arme nu există, însă, se pare, probleme de consistenţă. Aparatele de zbor DC-4 care aterizează în fiecare noapte pe piste improvizate la lumina farurilor de automobil nu au nevoie de autorizaţii. Crucele Roşie se plînge că nu are avioane suficiente. Convolele de armament continuă însă să sosească la ora fixată.

Cu toţi am fost conştanţi de reportajele care ne-au parvenit cu privire la drama copiilor biazrei. În două luni au fost expediate 10.000 de tone de alimente, iar 1.250.000 de persoane au fost temporar salvate de la moarte prin iniţiative. Efortul este considerabil. Nu poate fi negat. Dar cum să interpretăm ultimul episod al Crucii Roşii care face cunoscut că datorită acestor cifre foamea a dat înapoi? 12.000 de tone de alimente pentru 1.250.000 oameni (din 10 milioane) înseamnă sî mult şi puţin. Mai puţin de acei kilometri pătraţi care au fost ocupate de hîrni şi de copiii sau adulţi pentru două luni. Este adevărat că foamea este o victimă de plîns — am putut vedea în paginile revistelor şi în jurnalele de actualităţi?

Se naşte atunci întrebarea: s-a exagerat, generalizîndu-se cîteva cazuri dramatice, sau se escamotează o problemă care continuă să existe în întreaga sa realitate tragică? A trecut abia o lună de cînd se numărau zilele — şi săptămînilor — ce le mai avea de trăit „reţuza biazrei” pînă cînd va fi spulberată de asaltul blindatelor federale.

Colonelul Ojukwu nu mai controla decît un teritoriu lung de 70 km şi lat de 15 km. Apoi soldaţii din Lagos au început să bată pasul pe loc tocmai în momentul în care nu le mai rămîneau de recuperat decît cîteva localităţi de importanţă mijlocie. Contraatacurile biazrei au devenit tot mai eficace.

Recent de tot, colonelul Ojukwu a putut anunţa că în majoritatea sectoarelor frontului, de la Iru la Okpara, trupele sale au respins unităţile guvernamentale. Statul major federal a recunoscut la rîndul său că armata sa are nevoie de întăriri şi că ar trebui să iniţieze o acţiune în mai multe puncte. Fără a merge pînă acolo încît să vorbim despre o răsturnare totală a situaţiei, nu putem să nu constatăm că trupele biazrei, dispunînd de cadavre medicale şi în special înarmate foarte prost cu două luni în urmă, au renunţat brusc la soluţia luptei de guerilă, singura care le mai rămîna după căderea, la mijlocul lunii septembrie, a oraşelor Aba şi Owerri. Astăzi întîlnim, din contră, unităţi bine echipate cu arme uşoare moderne şi comandate de persoane care au o experienţă certă a războiului şi în special a genului de lupte în junglă.

De partea cealaltă, lucrurile se întîmplă invers. Federaţii se află în defensivă şi poate că vor abandona chiar unele poziţii importante cucerite în cursul războiului.

Explicaţia conform căreia trupele guvernamentale sînt handicapate pentru că sînt nevoite să se bată în teritorii unde populaţia este alcătuită exclusiv din membri ai tribului ibo nu este convingătoare.

Constatarea acestei evoluţii, eştî înclinat să cred că totul se petrece ca şi cum cei ce alimentează din exterior cu mijloace de exterminare acest război civil — cei mai singurii pe care l-a cunoscut Africa contemporană — au reuşit împreună cu scopul ca în a moment dat să negocieze un compromis asupra a ceea ce, în ochii lor, reprezintă esenţialul acestei drame: petrolul.

Intr-adevăr, nu este posibil să înţelegi ceea ce se întîmplat în prezent în Nigeria dacă nu ţii seama de faptul că această ţară, cea mai mare din Africa în ce priveşte populaţia, cea mai dezvoltată din punctul de vedere al agriculturii şi al industriei, cea mai capabilă de a juca un rol politic de anvergură prin importanţa şi maturitatea clasei sale muncitore. Va fi în anul următor unul dintre primii zece mari producători de petrol pe piaţa mondială. 30 de milioane de tone au fost deja extrase în 1967 şi rezervele sînt apreciate de către experţii occidentali la un miliard şi jumătate de tone.

Cea mai mare parte a petrolului se află în Biafra, precum şi într-o porţiune a provinciei vestice a Nigeriei.

Pe de altă parte, nu este lipsit de interes faptul că Marea Britanie, care a ocupat Nigeria timp de un secol, mai păstrează şi astăzi controlul asupra tuturor activităţilor economice ţării, în domeniile bancar, creditului, importurilor, industriei, comerţului interior, navigaţiei maritime sau aeriene. „United Africa Company”, filială a trustului „Unilever”, deţine poziţii cheie în toate domeniile economice. 85 la sută din exploatarea, rafinarea şi transportul petrolului sînt controlate de „Shell B.P.”, care reuneşte interesele firmelor „British Petroleum” cu cele ale companiei anglo-olandeze „Shell”.

În faţa acestui monopol, americanii apar în poziţia noului venit. Dar a unor noi veniţi extrem de avizi. În ultimii ani ei s-au infiltrat masiv, oferînd guvernului de la Lagos un credit de 225 milio-

oane dolari şi investind 150 milioane dolari în special în societăţi petroliere.

Industria petrolieră franceză s-a făcut şi ea simţită prezenta. SAFRAP, filiala grupului Elf-Rep, extrăgea două milioane de tone de petrol brut pe an începînd cu sfîrşitul anului 1966 şi ar putea să scree în mod interesant să obţină încă două milioane din alte zone petroliere. Războiul a pus capăt întregii exploatare, iar puterile petroliere franceze se află în prezent în mişcare autorităţilor nigeriene.

A afirma după toate acestea că războiul s-a născut numai din rivalitatea tribală existentă între caţolicii ibo din sud şi musulmanii hausa din nord, înseamnă a simplifica la extrem o problemă cu date multiple.

Este adevărat că regiunea nordică a Nigeriei, cea mai extinsă şi cea mai populată (30 milioane de locuitori) dintr-un total de 55 milioane) este în majoritate musulmană.

În sudul ţării, majoritatea populaţiei este catolică. Explicaţia se poate găsi în felul în care britanicii şi-au conceput administraţia colonială. În nord, unde religia musulmană a fost introdusă între secolele X şi XI, englezii n-au facilitat munca misionarilor lor. Din contră, au întărit puterea feudală a emirilor şi au guvernat prin intermediul acestora, lăsîndu-le o autonomie destul de largă. Această putere feudală s-a opus mult timp, cu succes, oricărei evoluţii a populaţiilor pe care le domina şi, în

multe cazuri, a avut un caracter revoluţionar al acestei acţiuni. Cei cîţiva ofiţeri progresişti care se aflau alături de ei în iulie 1967, astăzi au dispărut. Se spune că unii dintre ofiţeri care au participat la lovitură de stat, din ianuarie 1966, împotriva feudalilor din nord, ar fi fost ucişi. Sindicatele şi partidele progresiste, care dispuneau de o bază solidă în provincia orientală, au fost reduse la tăcere.

Cum s-ar putea imagina cineva că o ţară ca Portugalia, care în prezent duce un război de exterminare în coloniile sale africane, sîsî aducă o contribuţie atît de promptă în întărirea unei iniţiative progresiste? Căci, de la bun început, Lisabona este cea care a furnizat blăţteaz şi arme hîni şi mercenari. Tot în capitala portugheză sîsî sediul pilotii americani, francezi sau englezi, care cer un preţ exorbitant pentru a efectua zboruri de noapte sau a înfrunta tirul aprărilor anti-aeriene.

La Lisabona putea fi întîlnit pînă nu de mult faimosul Hank Warton, american de origine germană, care a

O seşed în savană. La orizont, pe mări rezervoare, emblema firmei Shell B.P. — deţinătoare a 85 la sută din petrolul ţării. O explicaţie?

fi rezolvat în cîţiva ani. Însă această fenomen se regăseşte în majoritatea, dacă nu în totalitatea ex-coloniilor africane unde împărţirea colonială a continentului a adunat împreună grupuri umane cu limbi şi tradiţii diferite. Ocupantul, fie că este vorba de britanici, francezi, belgieni sau germani, a sperat în toate aceste ţări deosebite între triburi.

La ora actuală s-a renunţat în parte la această practică. Este adevărat că nu se răsece pretutindeni un miliard şi jumătate de tone de petrol exploatabil.

Ceea ce se întîmplat actualmente confirmă faptul că dacă există efectiv în Nigeria un fond de divergenţe tribale, acestea nu pot constitui cauza conflictului, ci preţul folosit de cei care doresc să rămînă sau să devină principalii „proprietari” ai petrolului nigerian, pentru a declara un conflict al cărui dramatic bilanţ nu poate fi evaluat cu precizie la ora actuală.

Evident, a fost nevoie ca un om ca Ojukwu, purtător de cuvînt al burgheziei din sud, să intre în acţiune. Declanşînd secesiunea, el a deschis calea unei mişcări de eliberare naţională — Ojukwu a dat o lovitură care poate încă să fie foarte gravă pentru unitatea nigeriană.

Alături de lui Ojukwu şi a actualilor săi aliaţi este suficient pentru a infirma orice caracter revoluţionar al acestei acţiuni. Cei cîţiva ofiţeri progresişti care se aflau alături de ei în iulie 1967, astăzi au dispărut. Se spune că unii dintre ofiţeri care au participat la lovitură de stat, din ianuarie 1966, împotriva feudalilor din nord, ar fi fost ucişi. Sindicatele şi partidele progresiste, care dispuneau de o bază solidă în provincia orientală, au fost reduse la tăcere.

Cum s-ar putea imagina cineva că o ţară ca Portugalia, care în prezent duce un război de exterminare în coloniile sale africane, sîsî aducă o contribuţie atît de promptă în întărirea unei iniţiative progresiste? Căci, de la bun început, Lisabona este cea care a furnizat blăţteaz şi arme hîni şi mercenari. Tot în capitala portugheză sîsî sediul pilotii americani, francezi sau englezi, care cer un preţ exorbitant pentru a efectua zboruri de noapte sau a înfrunta tirul aprărilor anti-aeriene.

La Lisabona putea fi întîlnit pînă nu de mult faimosul Hank Warton, american de origine germană, care a

foşt înscărcat. În mod oficial, încă de la început, de către colonelul Ojukwu, cu achiziţionarea de arme din Europa. În puţin mai mult de un an, onorabilul domn Warton a cîştigat aproape 30 de milioane de franci noi cu acest mic trafic.

Însă dintr-odată, colonelul Ojukwu a descoperit că furnizorul său de arme nu-şi îndeplineşte misiunea cu regularitate. L-a acuzat chiar de duplicitate. Se bănuşea că Hank Warton a fost este un agent al centralei americane de Informaţii, C.I.A., fapt care îi permite guvernului de la Washington să se pretindă neutru. Mai există şi alţi domni Warton în Biafra, care procură armele de oriunde pot.

Anglia, principala aliată a lui Ojukwu şi care îi furnizează lui Ojukwu marea majoritate a armelor, sîsî-a redus sensibil livrările în ultimele săptămîni. În aceasta nu trebuie să uităm că aceste arme nu sînt trimise gratuit. Guvernul nigerian plăteşte armele pe care le primeşte. La fel ca şi colonelul Ojukwu, care plăteşte armele, fie vindînd stocuri de minereuri strategice care se mai află în posesiunea sa, fie ipotetînd bogăţiile provinciei sale.

Încotro se îndreaptă în prezent Nigeria? Dacă admitem teza că structurile petroliere se află la originea războiului, totul indică faptul că acestea se vor înţelege, peste capul nigerienilor, fie ei din nord sau din sud, asupra unui compromis menit să ducă la o reîmpărţire a exploatareii petrolului nigerian.

Dar nu trebuie să uităm că conflictul actual se desfăşoară pe un fond de luptă de clasă. Dacă feudalii din nord au mizat pe permanenţa dominaţiei economice engleze şi dacă burghezia din sud sîsî întemeiază speranţele pe penetraţia crescîndă a trusturilor americane şi franceze, clasa muncitoare, mişcările progresiste — care încă nu pot să exprime forţa lor reală — sînt susceptibile, totuşi, de a juca un rol important în luptele următoare. În acest sens, trebuie să fim de acord cu anumite personalităţi progresiste nigeriene care afirmă că războiul actual nu reprezintă decît o etapă a luptei de clasă ilustrată de lovitură de stat din 1966 care a debutat, însă, cu mult înainte prin puternice acţiuni greviste ale clasei muncitoare din anul 1945, care l-au înspăimîntat atît pe reacţionarii din interior, cît şi pe nepoţii din afară ai Nigeriei.

Pe lângă lacului Como, în lumea lăzată a soarelui, siluetele lămlilor şi ale chiparşilor prefigurează universul mediteranean. Ne vor însoţi spre sud, mereu mai spre sud, unde va izbucni explozia verde a cedrilor, la palmierilor, a plantelor exotice în forme diferite cele mai bizare. Aşadar, am pîntruns în „grădina Europei”, cu cerul et transparent, cu inefabilele sale culori, cu lumina sa în perpetuă transfigurare.

Dar să nu simplificăm. După cum nu este unitară, Italia nu este nici uniformă. Un scriitor din secolul trecut, Ippolito Nievo, originar din Venetia, fructifică, spunea despre mica sa provincie natală că ar fi „un rezumat al universului”. Si nu se înşela: în microcosmul acestei natură concentrată deopotrivă excrecesc alpestre şi cîmpii netede, coline cu pante dulci şi mlaştini milenare, păduri impenetrabile şi coasta marine generos insorite. Guido Piovene, scriitor al vremurilor noastre, ne spune, la o distanţă de un veac: „Italia este ca o prismă cu o mie de faţete care reflectă toate lumile lumii inconjurătoare”. Intr-un cuvînt: Italia nu se repetă niciodată, ea este mereu înedită.

Peisajul reproduce şi armonizează tot ceea ce al văzut în Europa şi pe alte continente. Poate de aceea sîsî mai potrivit să spunem „peisajele”, pe cît de diverse pe atît de surprinzătoare. Venetia propriu-zisă — sau Veneto — este o Olandă în miniatură. Celelalte două Venetii — Intrucit sînt trei — oferă aspecte cu totul diferite: secul frulic în Venetia Giulia şi muniile ce se caţăară pînă la aproape 3.400 m în Venetia Tridentină. Cîmpia Campană, în sud, sîsî etalează oaregare de porumb, de grîu şi de cîneapă, livezile de maslini, de portocali, de lămi, perdelele de vişeu suspendate. În coasta ei, limba prelungea a pămînturilor Apuliei cîntă trilogia fecundă a mîslînului, a vitei şi grîului, în timp ce în imediata vecinătate a sesului Bari, atît de binecîntat, apare chipul dezolat al promontoriului Gargano, stîrp, dureros de stîrpe.

Ita, asadar, izolată sau în succesiune, Alpi elveţiene, cîmpurile îmbelugate ale Danemarcei, Bărăganul nostru, delta olandeză, deprimantele pustăţii africane, rocile plesuve ale Anzilor sud-americiani — o întreagă viziune planetară în sinteză.

Prietenul meu Peppone mi-a spus, cu obişnuta lui prezenţă de spirit, că pînă la Napoli, trebuie să reveniţi la noi. Înainte vreme se afirma că „trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori”. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

bat: trebuie să vezi Napoli şi apoi să mori. Acum, lucrurile s-au schim-

*) Cifrele acestui recensîmînt din 1962 au fost contestate de reprezentanţii provinciilor orientale de centru-vest.

ITALIA — prismă cu o mie de faţete

Callas, Renata Tebaldi, Mario del Monaco. Tirgul din Milano — 14.000 expozanţi din 65 de ţări, în umbra palatului lui „Montecatini” şi a zgîrie-norului lui „Pirelli”. Toate acestea sînt motive de mîndrie. Dar îl justifică care acel faimos „meneghino”? Răspunsul îl vei putea afla în Emilia — Romagna, unde ţi se va spune că tot ceea ce se află la Bologna este „cel mai bun din lume”. Şi, judecînd după cele ce vezi, n-ai putea spune că această afirmaţie este gratuită.

Teatrul Regio di Parma concurează cu „Scala”, cel din Milano, în ceea ce priveşte calitatea interpretărilor, dar puţin prin entuziasm, dacă nu prin mondenitatea publicului cel puţin prin admirabila sa pasiune pentru muzică. Capitala Emiliei are — din anul 425 — cea dintîi Universitate de pe continentul nostru şi tot Bologna te farmecă prin rafinatul ansamblu arhitectural al pieţelor Maggiore, Nettuno şi

different din ce regiune s-ar afla — nu poate fi un om de rînd. Nu poţi zice, „pădă, signore” un arhitect, un artist, un scriitor să i se confere gradul de „brigadier” sau chiar de „maresciallo”. Un avocat este „avvocato”, un inginer „ingegnere”, un arhitect „architetto”. Dar un zidar apreciat pentru calificarea sa se vede cu uşurinţă promovat „architetto” sau „ingegnere”.

Mai anii trecuţi a rulat, în Italia, un film cu un titlu semnificativ: „Toti siamo dottori”. Intr-adevăr, un „dottore” poate fi nu numai un medic, ci pur şi simplu cineva care are un aspect vestimentar mai deosebit. Dincolo de autostrada care duce de la Florenţa la Siena, pe umerii unei coline, se profilează o mică aşezare de zgîrie-nori împungînd temerar văzduhul. Trebuie să te abaţi de pe drumul principal, pentru a descoperi că zgîrie-norii sînt, de fapt, înaltele turnuri de piatră ale unei vechi cetăţi medievale, bătănie de gârpe vesucii sau de un milion de „Cel mai vestimentar mai deosebit”. Dincolo de autostrada care duce de la Florenţa la Siena, pe umerii unei coline, se profilează o mică aşezare de zgîrie-nori împungînd temerar văzduhul. Trebuie să te abaţi de pe drumul principal, pentru a descoperi că zgîrie-norii sînt, de fapt, înaltele turnuri de piatră ale unei vechi cetăţi medievale, bătănie de gârpe vesucii sau de un milion de „Cel mai vestimentar mai deosebit”.

Şi totuşi au dreptate, într-un sens, cei din Bologna, cei din Bari, cei din Bologna. În Italia, fiecare oraş, fiecare sat are o personalitate distinctă, fiecare ungher aduce surpriza noului, a unicităţii. Vii şi revii de zeci de ori în Piazza San Giovanni, dar nu te poţi despărţi de imaginea catedralei florentine construite de Arnolfo di Cambio, de campanila lui Giotto, de porţile baptisteriului în ale căror basorelieuri sîsî lăsată poezia genului lui Andrea Pisano şi cel al lui Lorenzo Ghiberti. Cînd pîntrunzi în Domul din Siena, te uimeşte frumuseţea strălucitoare a „graffiti” ale mozaicurilor, ochii ţi sînt vrajite de comorile bibliotecii Piccolomini, de frescele vesnic prospete ale lui Pinturicchio, de faimosul teazaur adăpostit în Museo dell'Opera del Duomo. Ca să nu mai vorbim de Universitatea paduană întemeiată opt veacuri după cea bologneză, şi care s-a mîndrit cu dascăli cum ar fi Galilei, sau cu studenţi ca Dante şi Petrarca. Înaltul lăcaş de cultură l-a adăpostit, timp de patru ani, şi pe

Horla LIMAN

LA POALELE RODOPILOR

Bulgaria are în geografia ei o anumită simetrie. O simetrie în care se inseră, firesc, panorama inedită a capitalei, zidită la poalele Vitosei, întîna Cîmpie a Traciei, lirica Valea a Trandafirilor, lanţurile semete ale muntilor Rodopi şi Balcanici, litoralul Mării Negre, flancat de păduri a căror umbră alintă plaja însoartă. O simetrie în care se inseră, deopotrivă, istoria şi prezentul socialist al poporului vechi şi prieten. La Plovdiv sau Stara Zagora, la Burgas sau Gabrovo, se dezvoltă o industrie şi agricultură moderne. Pretendenţii la întîmpinarea uzinelor şi fabricilor în plină dezvoltare, situaţia unor noi blocuri de locuinţe, porţile de planşeta unor arhitecturii griljuli deopotrivă pentru ambianţa generală a oraşului şi confortul cetăţin, aşezăminte social-culturale.

Mi s-a relatat, între altele, istoria relativ recentă a termocentralei „Maritza-est 1” — o mare unitate din industria energetică a Bulgariei. Imprejmuită de o grădină detrandifiri, ea asigură acum un sfert din producţia de energie electrică a ţării. Cîtra în sine, şi în plus, faptul că energia electrică este produsă aici la preţul cel mai scăzut din Bulgaria, ar fi suficiente pentru a consemna un impunător succes. Dar la toate acestea se adaugă un amănunt. Datorită conţinutului mare de sulf din lignitul care se extrage din apropiere pentru ali-

mentarea marilor cazane, se crease iniţial pericolul ca pe o întindere de 30 km să se distrugă totă vegetaţia. Oamenii au găsit însă soluţii ingenioase şi termocentrala a început să producă împrejmuită de o grădină detrandifiri. O replică poetică sau o metaforă a unor oameni obişnuiţi cu rigurile riglei de calcul? Evident, mult mai mult.

Varna, oraş cu o pulsaţie specifică estivală, mi-a oferit o concluziune imaginie: „Muzulul puletelui de luptă din 1444”, ridicat pe locurile unde acum 524 de ani o armată compusă din români, maghiari, polonezi, cehi, slovaci şi sîrbi, sprijinită de poporul bulgar, care se ridică la luptă, a purtat o importanţă bătălie împotriva Imperiului otoman. Muzeele are, în sine, valoare de simbol. Ei reamintesc pios de Iancu de Hunedoara care în bătălia de lângă Varna — după cum releva contemporanul său Andreas del Palajio — a comandat „ostea valahilor”, adică trupele sale transilvănene, compuse în mare parte din români, precum şi cele din Tara Românească şi, totodată, stă mînturie una din nenumăratele jertfe nobile pe care popoarele noastre le-au adus pentru libertate.

Nu o dată mi s-au relevat în timpul călătoriei pagini din cronica evenimentelor de acum 90 de ani care au dus la eliberarea Bulgariei de sub jugul otoman. Amîntirea

creşterii an 1877-1878 trăieşte pregnant în prezent, jertfa de singi a celor 10.000 de ostaşi români morţi şi răniţi, care au luptat împreună cu oştile ruse şi patrioţii bulgari, biruimile de la Grivitsa, Plevna, Rahova, Vidin şi din alte localităţi sînt cinstite din inimă de către poporul bulgar.

Alte file ale aceleiaşi cronici de luptă comună pentru libertate le-am răsfoit la muzeul „Hristo Botev” din Kalofer. Sînt expuse aici, în oraşul de bastină al lui Hristo Botev, în acest vechi leagăn al mişcării patriotice şi al culturii naţionale bulgare, teacul la care s-a tipărit la Bucureşti în 1875 publicatia „Zname”, pa-nouri ce înmănuşează fotografiile şi documente originale despre activitatea desfăşurată şi despre ospitalitatea de care s-au bucurat în România fruntaşii mişcării revoluţionare bulgare — Hristo Botev, Liuben Karavelov, Gheorghii Sava Rakovski, Vasil Levski. Ele au semnificanţa majoră a unor vechi sentimente şi legături de profundă patriotică şi solidaritate care au fost duse mai departe de către Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist Bulgar, de către popoarele noastre în lupta victorioasă pentru eliberarea naţională şi socială şi au căpătat un conţinut profund nou, în anul construcţiei socialiste.

AI. POPESCU

DE PRETUTINDENI

EXISTĂ GHEAŢĂ PE PLANETA VENUS?

Toate observaţiile recente asupra planetei Venus indică temperaturi de sute de grade la suprafaţa ei. Savantul american Willard Libby afirmă totuşi că pe această planetă ar putea exista calote de gheaţă la poli şi chiar anumite forme de viaţă.

Există dovezi care arată că compoziţia chimică a planetei Venus este foarte asemănătoare cu cea a Pămîntului. Dacă lucrurile stau într-adevăr astfel, atunci pe Venus ar trebui să existe mult mai multă apă decît au arătat datele privitoare la at-

A FOST DESCOPERIT LEGENDARUL SYBARIS

O echipă de arheologi americani şi italieni a anunţat că a descoperit ruinele străvechiului Sybaris — unul din puţinele oraşe ale antichităţii care nu fusese încă localizat. Cel mai mare, cel mai bogat şi

O MARE CU DOUĂ NIVELE

Marea Aral din Asia Centrală sovietică s-a contractat. Oamenii de ştiinţă caută asiduu mijloace pentru conservarea ei. Ei au descoperit sub Aral o altă mare cu apă dulce. Rezervele subterane de apă sînt apreciate la aproximativ 120 miliarde me-

tri cub. Se crede că datorită acestei mări subterane, situate la o adîncime de 600-700 metri, Aralul va fi salvat.

„ENCICLOPEDIA BRITANICĂ” LA 200 DE ANI

Luna aceasta se împlineşte două secole de la apariţia, la Edinburg, a primei ediţii a Enciclopediei britanice. Conceptul iniţial ca o lucrare de mare amploare (primul volum conţinea doar două litere), ea a fost ulterior concentrată în numai trei tomuri, avînd un număr total de peste 24.000 pagini. Împlinirea a 200 de ani de la apariţia primei enciclopedii britanice va fi marcată de editarea unei ediţii identice a primei lucrări enciclopedice. De remarcă că în prima ediţie au lucrat doar trei persoane: un tipograf, un desenator şi un om de vastă cultură. Astăzi, la elaborarea ei sîsî dau concursul peste 3.000 de specialiştii.

Plecarea la Berlin a unei delegații a U.G.S.R., condusă de tovarășul Gheorghe Apostol

Vineri la amiază a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Berlin, o delegație a Uniunii Generale a Sindicatelor din România...

pleupant al Comitetului Executiv al U.G.S.R., șeful Secției relații internaționale a Consiliului Central al U.G.S.R.

PRIMIRE LA C. C. AL P. C. R.

Vineri, 13 decembrie, tovarășul Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv...

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășul Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R.

Cronica zilei

SOSIREA NOULUI AMBASADOR AL REPUBLICII CUBA

Vineri a sosit în Capitală Jesús Barreiro Gonzalez, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Cuba...

tului Central al Uniunii Tineretului Comunist, ministru pentru problemele tineretului...

PRIMIRE LA C. C. AL U.T.C.

Vineri la amiază, tovarășul Ion Tîlcescu, prim-secretar al Comite-

ului Central al Uniunii Tineretului Comunist, ministru pentru problemele tineretului...

teatre

- Filarmônica de stat „George Enescu” (sala Ateneului Român): Concert simfonic...
● Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comediei): Heliodorul de altă dată...

- Duetul lung: UNIREA - 15; 17,45; 20,30.
● Vesnicul intruzat: LIRA - 15,30; 20.
● Umbra strămoșilor uitați: LIRA - 18.

cinema

- Becket (ambele seri): PATRIA - 10; 13,30; 17; 20,30.
● Profesiunile: REPUBLICA - 8; 11,15; 14,45; 17; 19,15; 21,30, FESTIVAL - 8,30; 11; 13,30; 15; 17,30; 21.

DE LA A.D.A.S.:

300 000 000 lei despăgubiri

Pentru orice gospodăr animalele constituie un bun prețios, folosesc ce le aduc...

Depuneri de coroane cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la eroicele lupte muncitorești din decembrie 1918

La cimitirul „Reinvierea”, unde sînt înhumați o parte dintre eroii căzuți în luptele muncitorești de la 13 decembrie 1918...

Au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român...

Incheierea lucrărilor conferinței tehnico-științifice a industriei poligrafice

Vineri după-amiază a luat sfîrșit lucrările celei de-a VI-a conferințe tehnico-științifice a industriei poligrafice...

Industria poligrafică, promovarea tehnicilor noi în vederea îmbunătățirii continue a calității produselor realizate în acest domeniu.

LOTO

Numerele extrase la tragerea din 13 decembrie 1968: 69 71 74 35 30 40 42 65 87 88 44 58

tv

- PROGRAMUL I
17,25 - Telex TV, 17,30 - Lumea copilului...
18,00 - Fete în uniformă: VOLGA - 9-13,30
18,15 - Fete în uniformă: MIOCRITA - 9,30; 11,30; 13,30; 15; 18,15; 20,30.

vremea

Ieri în țară: Cerul s-a acoperit treptat în jumătatea de sud a țării. S-au semnalat ninsori temporare în Oltenia și ca caracter local în sudul Banatului...

SPORT

Aseară în Moscova, în grupa semifinală a „Capei campionilor europeni” la polo pe apă, echipa Dinamo București a învins cu 5-3 (0-0, 2-1, 1-0, 2-2) formația spaniolă „Natación” Barcelona...

viața internațională

Sosirea tovarășului Gheorghe Rădulescu la Budapesta

BUDAPESTA 13. - Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: Vineri a sosit la Budapesta tovarășul Gheorghe Rădulescu...

laborare economică româno-ungară. În gara Nyugati, el a fost întâmpinat de Apru Antal, vicepreședinte al Guvernului Revoluționar...

SEMNEAREA PROTOCOLULUI PRIVIND LIVRĂRIILE RECIPROCE DE MĂRFURI PE ANUL 1969 ÎNTRE ROMÂNIA ȘI U.R.S.S.

MOSCOVA 13. - Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: La 13 decembrie 1968 la Moscova s-au încheiat tratativele și a fost semnat protocolul privind livrările reciproce de mărfuri pe anul 1969...

Protocolul prevede creșterea cu 6 la sută, față de anul 1968, a schimbului de mărfuri între cele două țări, care reprezintă circa 815 milioane ruble.

vremea

Ieri în țară: Cerul s-a acoperit treptat în jumătatea de sud a țării. S-au semnalat ninsori temporare în Oltenia și ca caracter local în sudul Banatului...

Schimbul de scrisori dintre România și Finlanda cu privire la prelungirea valabilității listelor de mărfuri

HELSINKI 13 (Agerpres). - La Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei a avut loc la 12 decembrie schimbul de scrisori dintre România și Finlanda cu privire la prelungirea pentru anul 1969 a valabilității listelor de mărfuri...

Incheierea lucrărilor sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 13. - Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: Cea de-a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat vineri lucrările...

Sedința Camerei Populare a R. D. Germane

BERLIN 13 (Agerpres). - Vineri, la Berlin a început sedința Camerei Populare a R. D. Germane. Urmează să fie examinate proiectele de lege privind planul economiei naționale și bugetul de stat pe 1969 și alte probleme.

Plenara C. C. al P. C. din Cehoslovacia

PRAGA 13 (Agerpres). - Vineri au continuat lucrările Plenarei C.C. al P.C. din Cehoslovacia, prezidată de ministrul de externe, Dr. Jan Štvanec...

Vizita ministrului de externe al României în R. D. Germană

BERLIN 13. - Corespondentul Agerpres, Șt. Deju, transmite: Vineri dimineață ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, și persoanele care îl însoțesc au fost așteptați orașului Dresda...

În după-amiaza zilei de vineri oaspețele române și persoanele care îl însoțesc s-au înnoapoiat în capitala R. D. Germane.

Vineri seara, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în R. D. Germană, Nicolae Ghenea, a oferit o recepție.

Incheierea lucrărilor sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 13. - Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: Cea de-a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat vineri lucrările...

La sesiune a fost aprobată, de asemenea, legea cu privire la bazele legislației funciare a U.R.S.S. și republicilor unionale, care are ca scop să asigure folosirea cât mai rațională și eficientă a terenurilor agricole...

În încheierea lucrărilor au fost aprobate decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. emise de la ultima sesiune.

mai bune a cererii în cursul anului viitor, se prevede ridicarea considerabilă și continuă a producției. Astfel, volumul producției industriale ușoare va spori cu 10,3 la sută și vor fi livrate cu 10,6 la sută mai multe materiale de construcție...

Referindu-se la probleme ale relațiilor economice externe, raportorul a arătat că Cehoslovacia se deosebește în mod firesc spre dezvoltarea relațiilor economice reciproce avantajoase cu țările socialiste.

În încheiere, președintele cehoslovac a abordat unele probleme privind situația politică din țară și sarcinile actuale în legătură cu aceasta.

viața internațională

IRLANDA DE NORD:

SOLUȚII DE CIRCUMSTANȚĂ

După o perioadă de acute tulburări sociale — demonstrații publice și ciocniri între grupurile rivale — atmosfera politică din Irlanda de nord este dominată acum de eforturile intense depuse de autoritățile de la Belfast, ca și de cele de la Londra, de a neutraliza tendințele extremiste manifestate deosebit de mult în rândul partidului unionist. Ca o primă măsură, considerată de altfel inevitabilă, zilele trecute a fost demis din postul de ministru de interne al Irlandei de nord William Craig. Pronunțându-se împotriva proiectului program de reforme sociale, simpatizant deschis al unioniștilor extremiști, Craig creștea în mod neîndoielnic pentru partidul unionist, primăria unei dezbateri interne, cu grave consecințe asupra situației politice. O asemenea situație nu convine, de altfel, nici conserătorilor din la Westminster, aliați și turtori ai partidului unionist nord-irlandez, și nici liderilor laburisti englezi, și nici alții fiind interesați să nu-și piardă avantajele electorale pe

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

care le-ar oferi patronarea unei linii de moderare politică în Irlanda de nord. Pentru a tranșa în mod demonstrativ divergențele apărute, O'Neill a convocat joi grupul deputaților unioniști din parlamentul nord-irlandez, cărora le-a fost prezentată o rezoluție în spiritul său. Majoritatea substanțială obținută — 28 voturi pentru, patru abțineri și doi care au părăsit sala înainte de vot — a fost interpretată ca un vot de încredere și totodată ca o dezavoware formală a poziției lui Craig. Totuși, observatorii politici din Belfast afirmă că de fapt scrutinul ar fi reflectat mai puțin aprobarea pentru programul de reforme și mai mult temerea că o insuficiență sustinută a lui O'Neill ar putea încuraja o nouă erupție a frământărilor sociale.

Se pare că amânarea acestui vot masiv a amânat, cel puțin pentru moment, acțiunile extremiștilor, ale căror intenții sînt totuși de a relua agitația la primul prilej. La Belfast se semnalează că, pe de altă parte, mișcarea pentru drepturile civile se va abține probabil de la organizarea unor noi marșuri de protest în următoarele săptămîni, în așteptarea precizării minime a condițiilor aplicării în practică a reformelor promise.

Tensiunea politică nu a dispărut complet și există destule indicii că armistițiul temporar s-ar putea dovedi foarte fragil, în funcție de oportunitatea introducerii reformelor. Acestea vor, printre altele, constituirea unei comisii la Londonderry care să proiecteze construcția a 10.000 de noi locuințe, creșterea a circa 12.000 de noi posturi, desființarea actualului sistem care permite companiilor să dispună de mai multe voturi (pe baza cifrei de afaceri), în alegerea municipală. Este însă îndoielnic dacă mișcarea pentru drepturile civile se va declara satisfăcută de aceste măsuri, aflate timp cit nu se realizează o revendicare principială a ei — și anume votul universal egal, potrivit principiului „un om — un vot”. Într-o vreme, la Londra premierul Harold Wilson a declarat în Camera Comunelor că situația din Irlanda de nord este urmărîtă cu profundă îngrijorare, sugerînd totodată esențialitatea unei intervenții de la centru, în caz că va fi necesar. Potrivit părerilor exprimate în cercurile politice de la Westminster, se are probabil în vedere prerogativa parlamentului Marii Britanii de a-și exercita „autoritatea supremă” în toate problemele Irlandei de nord.

Reformele anunțate și sprijinite de autoritățile centrale de la Londra sînt primate însă cu mult scepticism, în primul rînd pentru că se limitează la numai câteva aspecte imediate ale situației din Irlanda de nord, dar nu abordează de fapt probleme fundamentale care generează nemulțumirea populației — ca, de pildă, ritmul comparativ mai scăzut al dezvoltării economice și șomajul devenit cronic.

Zona eliberată de F.N.E. cuprinde actualmente 4/5 din teritoriul Vietnamului de sud, înghind mai mult de 10 milioane de oameni. În această zonă un milion și jumătate de copii frecventează școlile de diferite grade. Reteaua serviciilor sanitare s-a ramificat pînă în cele mai îndepărtate cătune. În fotografie: Personal medical trimis de F.N.E. pentru a da primul ajutor populației din districtul Ben Cat, o regiune recent eliberată, din provincia Thu Dam Noi.

PARIS

S.U.A. și Administrația de la Saigon tergiversează începerea convorbirilor declară conducătorul delegației F. N. E.

PARIS 13 (Agerpres). — Luînd cuvîntul cu prilejul unui dejun oferit de Asociația presei diplomatice franceze, conducătorul delegației F.N.E. din Vietnamul de sud la Conferința de la Paris, Nguyen Thi Binh, a precizat că „toate persoanele aparținînd actualului Administrației de la Saigon, inclusiv cele din armată, vor fi bine primite și vor avea toate posibilitățile de a-și continua munca alături de ceilalți dacă vor dori să servească statul după eliberarea Vietnamului de sud”. Nguyen Thi Binh a subliniat că vina pentru întârzierea începerii convorbirilor de pace de la Paris în problema Vietnamului revine S.U.A. și Administrației de la Saigon. Ea a relevat că în conformitate cu înțelegerea cu Statele Unite, aceste convorbiri urmau să înceapă la 6 noiembrie. Timp de o lună însă Administrația de la Saigon a refuzat să-și trimită delegația la Paris. În momentul de față, a spus Nguyen Thi Binh, delegația S.U.A. și Administrația de la Saigon ridică fel de fel de probleme procedurale pentru a tergiversa începerea convorbirilor.

Surse apropiate delegației S.U.A. și Administrației de la Saigon la tratativele de pace de la Paris asupra Vietnamului au anunțat, joi după-amiază, că Averell Harriman, șeful delegației americane, și generalul Nguyen Cao Ky, vice-

președintele regimului de la Saigon, au căzut de acord asupra unei noi formule privind masa tratativelor. Noua formulă prevede că discuțiile să se poarte la două mese reprezentînd fiecare o jumătate a unei mese rotunde. Cele două jumătăți de masă urmează să fie așezate față în față și separate printr-un interval. Această formulă a fost stabilită în cursul unui noi reuniuni de lucru care a avut loc în aceeași zi între delegațiile americană și sud-vietnameză. Ea reprezintă cea de-a patra soluție de procedură propusă de la sosirea delegației Administrației sud-vietnameze la Paris, duminică trecută. Primele trei au fost respinse.

La rîndul său, Abba Eban a declarat în cadrul unei conferințe de presă, organizate după încheierea convorbirilor oficiale, că „situația actuală din Orientul Apropiat se găsește într-un impas total, în ciuda diverselor inițiative ale guvernului israelian vizînd stabilirea unui dialog cu țările arabe”. Ministrul de externe israelian a precizat că el și șeful delegației americane să participe la eforturile mediatorului O.N.U., Gunnar Jarring, în vederea unei reglementări. El a încheiat exprimîndu-și părerea că

ACTIVITATEA DIPLOMATICĂ ÎN LEGĂTURĂ CU SITUAȚIA DIN ORIENTUL APROPIAT

CAIRO. — Mahmud Riad, ministrul afacerilor externe al Republicii Arabe Unite, a adresat un mesaj lui Gunnar Jarring, trimisul special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Mijlociu, în care expune punctul de vedere al țării sale în legătură cu situația din această regiune. În mesajul ministrului de externe se precizează că numai „îndeplinirea rezoluției Consiliului de Securitate al O.N.U. poate aduce pacea în Orientul Mijlociu”. Totodată, se arată că „Republica Arabă Unită refuză tratative directe cu Israelul”. În încheierea mesajului se subliniază că „R.A.U. este gata să coopereze cu Gunnar Jarring în vederea realizării unei soluționări echitabile și pașnice a situației din Orientul Mijlociu”.

LONDRA. — Cu prilejul întrevederii avute vineri cu ministrul de externe al Israelului, Abba Eban, prilejuit de vizita acestuia în Anglia, ministrul de externe englez, Michael Stewart, a expus poziția guvernului britanic, potrivit căreia, pentru soluționarea problemelor din Orientul Apropiat, „este necesar, atît pentru Israel, cît și pentru țările arabe, să precizeze în mod clar pozițiile lor cu privire la aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967”.

La rîndul său, Abba Eban a declarat în cadrul unei conferințe de presă, organizate după încheierea convorbirilor oficiale, că „situația actuală din Orientul Apropiat se găsește într-un impas total, în ciuda diverselor inițiative ale guvernului israelian vizînd stabilirea unui dialog cu țările arabe”. Ministrul de externe israelian a precizat că el și șeful delegației americane să participe la eforturile mediatorului O.N.U., Gunnar Jarring, în vederea unei reglementări. El a încheiat exprimîndu-și părerea că

VENEZUELA

Spre un guvern de centru - stînga?

NOUL PREȘEDINTE „CONSIDERĂ NECESARE RELAȚIILE CU ȚĂRILE SOCIALISTE”

CARACAS 13 (Agerpres). — Compoziția noului parlament venezuelean în care vor fi reprezentate toate tendințele politice va pune probleme serioase noului președinte al Venezuelei, Rafael Caldera, mai ales în legătură cu formarea guvernului, scrie ziarul „Le Monde”. Minoritar în cele două camere ale Congresului, arată „Le Monde”, Rafael Caldera va apela, pentru a constitui guvernul său, la alte formațiuni politice. Nici o indicație precisă nu a fost furnizată, dar, potrivit unor declarații ale lui Luis Beltrán Prieto și în urma unor contacte care au avut loc între liderii social-cristini și membrii partidului lui Wolfgang Larrazabal (fostul șef al juntei perverzilor după răsturnarea lui Perez Jimenez), numeroși observatori admit posibilitatea formării unui guvern de centru-stînga, constituit din reprezentanți ai C.O.P.E.I. (social-cristini), Mișcarea electorală a poporului și Forța democratică populară.

În orice caz, sarcina succesorului lui Luis Leoni se anunță a fi dificilă, întrucît el va trebui să facă față opoziției partidului „Acțiunea democratică”, care rămîne cel mai puternic partid din țară, precum și cel mai bine organizat. După ce a declarat că partidul său va face „o operație constructivă”, secretarul general al partidului „Acțiunea democratică”, Carlos Andrés Pérez, a adăugat că: „Faptul că mai avantajos pentru țară și pentru partidul „Acțiunea democratică” este acela de a avea posibilitatea unei comparații între cele două forme și cele două metode de guvernare”.

Președintele ales al Venezuelei, Rafael Caldera, a declarat joi, în ca-

drul primei sale conferințe de presă, tinut după ce a obținut victoria în alegerile de la 1 decembrie, că „considerăm necesare relațiile cu țările socialiste”. Președintele venezuelean a declarat, pe de altă parte, că nu intenționează să dezvoltare moneda națională și va căuta să ducă o politică economică urmîndu-și menținerea convertibilitatea monedei și să atragă capitalurile străine.

AGENDĂ ECONOMICĂ

PIAȚA COMUNA ȘI SPERANȚA BRITANICE

Referindu-se la acceptarea de către Consiliul Ministerial al Pieței comune a largirii cooperării în domeniul tehnologic dintre „cei șase” și Marea Britanie, ziarul „Financial Times” scrie într-un editorial: „Cu toate că ar fi greșit să se trage o concluzie pripită privitoare la o modificare a poziției fundamentale a Franței față de intrarea în țară a Japoniei în Piața comună, hotărîrea adoptată la Bruxellesle demonstrează o nouă suplețe în politica franceză, care înghesuie să se retrucască anumite speranțe pentru viitor”. Ziarul britanic atribuie această schimbare în poziția franceză crizei monetare care a dus la slăbirea francului. Exprîmîndu-și totodată regretul că nu a fost realizată o reducere cu 30 la sută a tarifelor vamale la produsele industriale în cadrul relațiilor dintre cei șase și Marea Britanie, „Financial Times” notează: „Ar fi probabil încă mai multe crize financiare care să afecteze francul francez înainte ca ministrul de externe Debré să-și modifice părerea”.

COLABORAREA ECONOMICĂ SOVIETO-JAPONEZĂ

Referindu-se la rezultatele celei de-a treia consfătuiri economice sovieto-japoneze, care s-a încheiat recent la Tokio, agenția TASS scrie că Japonia a manifestat un mare interes față de exploatarea zăcămintelor de cărbune și de fier din Iakuta de sud și gazelor din Iakuta și Sakhalin. În legătură cu această s-a hotărît ca grupe de specialiști sovietici și japonezi să studieze mai detaliat problemele legate de posibilitățile de cooperare în exploatarea bogățiilor naturale ale Siberiei și Extremului Orient. Primii pași în această direcție au și fost făcuți în luna trecută, cînd s-a încheiat un acord general pe care îl va înlocui un acord de colaborare comercială care va relua relațiile comerciale care au rămas întrerupte de la U.R.S.S.

R.F.G. — EFECTUL MĂSURILOR FISCALE

Banca federală a Germaniei occidentale a dat publicității raportul său lunar, în care se ocupă de efectul de prezent primar ale hotărîrii de guvernul vest-german, constînd în taxarea exporturilor cu 4 la sută și de taxarea în aceeași proporție a importurilor. În raport se arată că aceste măsuri, ca și cele luate de Franța și Anglia, vor avea o „influență sensibilă” asupra dezvoltării economiei vest-germane. Intre 22 noiembrie și 9 decembrie au fost reținute în țările de origine capitaluri cifrate la 3,3 miliarde mărci, depuse anterior, ca urmare a presiunilor speculative asupra altor monede, la băncile vest-germane.

INCETAREA DIN VIAȚĂ A PREȘEDINTELUI DE ONOARE AL P. C. DIN AUSTRIA

VIENA 13 (Agerpres). — Vineri a încetat din viață la Viena, după o lungă și grea suferință, Johan Kopleng, președintele de onoare al Partidului Comunist din Austria. Kopleng a intrat în legătură cu mișcarea muncitorească încă de la vârsta de 17 ani și a activat în organizația de tineret al Partidului Social-Democrat din Landul Stiria. În 1924 devine membru al C.C. al P.C. din Austria și în același an este ales secretar general al partidului. În anii persecuției antidemocratice și ai dominației naziste, Kopleng a fost nevoit să emigreze. El a însoțit în patrie în zilele eliberării Vienei. Din 1945 pînă în 1959 a fost deputat în parlamentul austriac. În 1965, la Congresul al 19-lea, Johan Kopleng a fost ales președinte de onoare pe viață al Partidului Comunist din Austria.

TENSIUNE ÎN BRAZILIA

RIO DE JANEIRO 13 (Agerpres). — Forțele armate braziliene au fost puse în stare de alarmă ca urmare a „dezacordului profund” care se există între guvern și militari în legătură cu refuzul Camerei Deputaților de a aproba cererea guvernului de ridicare a imunității parlamentare deputatului de opoziție, Marco Moreira Alves. Joi, Camera Deputaților a respins cu majoritate de voturi cererea guvernului, neîndînd posibilitatea ca acesta să poată fi judecat de Curtea Supremă sub acuzația de „înșelute aduse comandantilor militari”. În cursul nopții de joi spre vineri președintele Costa e Silva a convocat o sesiune extraordinară a guvernului pentru a discuta consecințele acestei înfrîngeri. Nu s-au anunțat măsurile care au fost luate în cursul acestei reuniuni, dar, după cum transmit agențiile de presă, alt în capitala țării, Brasília, cît și la Rio de Janeiro, forțele de poliție patrulau pe străzi încă din zorii zilei de vineri. Corespunzător agenției France Presse informează că, potrivit altor zvonuri, armata dorește să instaurare în țară un „regim excepțional”, iar Congresul ar urma să fie „trimis în vacanță”.

SESIUNEA ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

Adoptarea unei rezoluții în legătură cu educarea tineretului • Propuneri ale delegației române adoptate de Comitetul economic și financiar

NEW YORK 13. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Apropierea celui de-al cinciescui sesiuni Adunării Generale — eveniment ce va avea loc la sfîrșitul săptămînilor viitoare — a determinat o sensibilă intensificare a lucrărilor în toate organele principale ale O.N.U. Participanții la lucrările Comitetului pentru problemele sociale, umanitare și culturale au adoptat în următoarea sesiune un proiect de rezoluție, elaborat de un grup de opt state, printre care și România, (Chile, Cipru, Finlanda, Guineea, Cehoslovacia, Olanda, Nepal, România), în legătură cu „Educarea tineretului lumii în spiritul demnității umane, al egalității în drepturi a oamenilor, indiferent de rasă, culoare, limbă, sex sau credință”. Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor comitetului, reprezentanta României, Maria Groza, a subliniat, printre altele, că „declarația cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace respectă recunoștința și înțelegerea între popoare, adoptată de Adunarea Generală în 1945 din inițiativa României și a altor state, a marcat începutul unei perioade noi de constante preocupări ale Națiunilor Unite pentru problemele tineretului”. Relevînd importanta „sădirii în constința tineretului a nobililor idealuri ale demnității umane și egalității în drepturi a tuturor oamenilor”, delegata României a arătat că „pentru ca înțînă generală să descopere și să înțeleagă vocația sa, statele, comunitatea internațională în ansamblu și și societatea în general trebuie să deslășoare o vastă activitate de educație. Soluția de viitor a marilor probleme ale omenirii depinde într-o largă măsură de modul în care tineretul va fi educat”. În cadrul dezbaterilor din Comitetul economic și financiar pe marginea raportului Consiliului economic și social al O.N.U. (ECOSOC) a fost adoptat în unanimitate un document prezentat de delegația României, cuprînzînd o serie de propuneri concrete privind valorificarea resurselor umane ca o condiție sine qua non a dezvoltării. În acest document, inclus în raportul final al ECOSOC, se subliniază că „mobilizarea și deplină folosire a resurselor umane trebuie să constituie unul din elementele majore ale celui de-al doilea deceniu al dezvoltării”. „Resursele umane a subliniat în intervenția sa consacrată acestor probleme, reprezentantul României, Petre Tănăsie, — constituie aspectul fundamental al consolidării economice și progresului social, deoarece obiectivul final al eforturilor întreprinse în toate domeniile de activitate trebuie să fie dezvoltarea armonioasă a personalității omului prin asigurarea posibilității ca fiecare să se poată bucura de roadele civilizației contemporane”.

Divergențe în legătură cu tratatul de securitate japoano-american

TOKIO 13. — Corespondentul Agerpres, Florea Tuoi, transmite: Răspunzînd la întrebările deputaților opoziției, care au criticat discursul său de miercuri, prin care s-a declarat în favoarea menținerii tratatului de securitate japoano-american, premierul Sato a declarat că deocamdată guvernul nu intenționează să dizolve Camera Reprezentanților și să organizeze alegeri generale din cauza divergențelor în jurul acestui acord. El a respins părerea unei părți de deputați, printre care socialist-democratul Shinkichi Uekeda, că este necesar ca guvernul să cunoască atitudinea opiniei publice în problemele securității țării prin organizarea alegerilor generale înainte de 1970. Indiferent dacă se va ajunge sau nu la alegeri generale, problema securității este de primă urgență pe agenda preocupărilor guvernului, întrucît ea pune în cauză existența celor 145 de baze și instalații militare americane din Japonia, care au declanșat nemulțumirea populației. Ministrul de externe, Kichii Aichi, a declarat vineri ziaristilor că guvernul japonez dorește să convoace cit se poate de curînd Comitetul de securitate japoano-american pentru a discuta problema bazelor militare americane. Cit privește Okinawa, premierul Sato a afirmat că pînă în momentul cînd ea va fi realpățită Japoniei, guvernul din Tokio va încerca să ia măsuri prin care să identifice Okinawa cu Japonia însăși.

O CUVÎNTARE A MINISTRULUI DE EXTERNE AL R. P. UNGARE

BUDAPEȘTA 13 (Agerpres). — Ministrul afacerilor externe al Ungariei, János Pétér, a ținut o conferință la Academia politică a P.M.S.U., consacrată problemelor actuale ale păcii și securității europene. El a subliniat că „sînt necesare înainte de toate negocierile la toate nivelurile, de toate categoriile între guverne, la nivel parlamentar, între organizațiile sociale”, că „este necesar să se vorbească deschis și sincer despre fiecare problemă pornindu-se de la realitățile istorice contemporane. Oricare ar fi forma discuțiilor bilaterale sau multilaterale — o bijectul lor ar putea fi crearea în Europa, prin îmbunătățirea și extinderea relațiilor bilaterale sau multilaterale, a unor condiții în care, în interesul propriu sale securității, nici o țară europeană să nu considere necesară menținerea sistemului alianțelor militare”. În continuare vorbitorul a arătat că principiile călăuzitoare fundamentale ale politicii externe ungare includ dezvoltarea celor mai strînse legături posibile cu țările sistemului mondial socialist, și în primul rînd cu Uniunea Sovietică, unitatea acestor țări. Politica noastră europeană, a spus el, are drept scop întărirea coexistenței pașnice și a cooperării cu țările europene cu sisteme diferite, pregătirea terenului pentru stabilirea unui nou sistem de securitate europeană pe calea sistemelor de alianțe bilaterale. Ungaria, a subliniat János Pétér, se străduiește să coopereze în primul rînd cu vecinii săi direcți, să intensifice cooperarea între țările bazinului dunărean.

agențiile de presă transmit:

Studentii din Bruxelles (Belgia) în timpul unei demonstrații pentru eliberarea colegilor arestați în timpul unor recente manifestații

Solemnitatea depunerii jurămîntului noului guvern italian, prezidat de liderul democrat-cristin Mariano Rumor a avut loc ieri. Guvernul urmează să primească investitura în cele două camere ale parlamentului italian, iar primul ministru a anunțat că intenționează să completeze procedura parlamentară cel mai tîrziu pînă la sfîrșitul lunii.

Președintele Bundestagului a anunțat că, la intervenția „unei puteri aliate”, o nouă armată a intervenit în stabilirea locului și datei alegerii noului președinte al Republicii Federale a Germaniei, care urmează să înlocuiască pe actualul președinte Heinrich Lübke. Deși Gerstenmaier nu a precizat de care putere aliată este vorba, potrivit cercurilor politice din Bonn autoarea intervenției ar fi Marea Britanie.

Președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., a oferit o recepție în cinstea veteranilor revoluției din noiembrie 1918 din Germania în cadrul căreia a vorbit despre însemnătatea evenimentelor din noiembrie 1918 în Germania.

Reprezentantul permanent al Cambodgiei la O.N.U., Huot Sambath, a adresat președintelui pe luna în curs al Consiliului de Securitate o scrisoare în care respinge ca nefondată declarația Tailandei în legătură cu acțiunile trupelor cambodgiene pe teritoriul thailandez.

Camera Comunelor a aprobat politica externă a guvernului cu 293 voturi, contra 234. Cîțiva deputați aparținînd aripii de stînga al Partidului laburist s-au abținut de la vot pentru a protesta împotriva politicii guvernului în ceea ce privește conflictul nigerian.

Profesorul Rene Cassin, laureat al premiului Nobel pentru pace în 1968, a luat parte la o manifestație pentru respectarea drepturilor omului care a avut loc la catedrala luterană din Stockholm, lansînd un apel în favoarea educării tineretului în spiritul păcii.

